

O melodie cântată cu deosebită căldură.

drag, tocmai pentrucă știu că a dus-o greu și că noi am fost poate singura lor bucurie, în mijlocul atâtor necacazuri. Acum ei au învins; am să mai muncesc și eu cât oi mai putea și-apoi am să mă retrag mulțumită; am ajutat și eu cu ceva la victoria lor...

Intregul colectiv ne vorbește despre armonia din mijlocul lor și despre tovarășa Țupi Iliescu ..

— Nu ne-am certat niciodată: de-altfel ne-am învățat cu ea și nu ne-am mai putea despărți.

— S'o auziți cum citește și explică.

— Ce anume?

— „Scânteia!" O citim regulat între spectacolul de 5 și cel de 7. Acum avem intenția să facem un cerc de studii,

— Câștigați bine?

— Și așa și așa! Sunt zile mai bune și zile mai proaste. Dar așteptăm o zi mare. In curând vom deveni salariați de stat, încadrați după contractul colectiv. Deocamdată câștigăm la bilet, după numărul spectatorilor.

Și fiecare, spune câte ceva; Lia Turovici, Katy Milanovici. Smărăndița Dumitrescu, Rella Savu. Tony Milea, Sandu Diamantin, Gogu Iliescu. Vreau să vizitez și colectivul de peste drum; trec la „Marna". Aci joacă Titi Mihăilescu. Asist tocmai la ultimul număr din spectacol, doi chinezi de-ai lui Ciang-Kai-Shek care-și plâng soarta... bineînțeles are haz și lumea râde. El: Titi Mihăilescu. Ea: Cleo Mihăilescu. Mă surprinde faptul că orchestra de aci e mare, cinci persoane, spre deosebire de altele care se mulțumesc doar cu un singur pianist. Responsabilul echipei Titi Mihăilescu ne explică:

— Marna e un cinematograf vizitat. Vine lume multă, așa că putem lucra cu un ansamblu mai mare. Suntem cincisprezece persoane în colectiv.

Le explic rostul meu și-i provoc să-mi spună singuri ce cred de cuviință. Prima ia cuvântul Cleo Mihăilescu, soția prietenului nostru, Titi Mihăilescu. Dealtfel el a ținut să precizeze, că acasă el vorbește primul.

— Trebue să aflați și asta să știe toată lumea, că s'a petrecut o mare schimbare în viața noastră. Acum simțim și noi pentru întâia oară că suntem oameni.

Și lămuririle vin.,...

— Inainte umblam pe culoarele răposatei Direcții Generale, nimeni nu ne dădea atenție, eram insultați și tratați ca niște resturi ale societății. Astăzi ne bucurăm de atenție, de prietenie, și ne dăm seama că și noi avem un rost pe lume.

— Și eu am ceva de spus...

— Și eu...

— Și eu...

Pe rând îi ascult pe fiecare; Marusica Maximilian, ne mărturisește satisfacția, că vedetismul e pe cale să dispară. Că nu mai joacă aproape nimeni, ca să fie el „grozav" ci că în măsura posibilităților să fie cât mai folositor celorlalți.

— Ceeace spunem, spunem acuma cu plăcere...

Olimpia Vizitiu Dobrescu, ne cere lămuriri în legătură cu școala de perfecționare.

— Am dori să se deschidă cât mai curând, să îmbunătățim calitatea muncii noastre.

— Pentru asta e nevoe să ne ridicăm nivelul ideologic, completează Toma Pa-

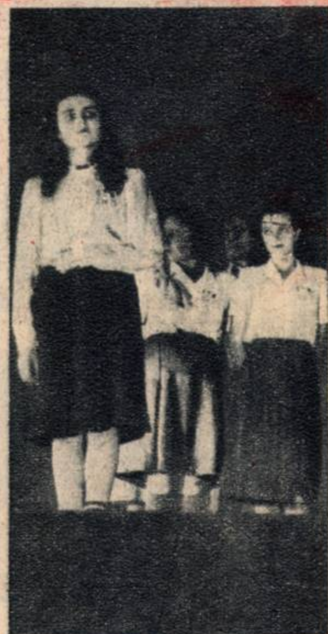
(Continuare în pag. 22)

O INTRECERE ARTISTICĂ

Joi 16 Decembrie 1948 a avut loc în sala cinematografului Paris din Capitală, o întrecere între echipele artistice ale sectorului III Albastru U.T.M.

In cuvântul de deschidere, tov. Catincescu, vorbind din partea sectorului III Albastru U.T.M., a arătat că și această întrecere se încadrează în întrecerile socialiste în muncă inițiate pretutindeni în țara noastră sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român.

Intrecerea a fost câștigată de circumscripțiile 21, 25 și 28, dar o comportare deosebit de frumoasă a avut-o și o organizație a tineretului sătesc, de curând încadrată în U.T.M.

FAMILIA ȘI CĂSĂTORIA ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ

de ANNA MIASSNIKOVA

Vice-președinte al Inaltei Curți a Republicii Socialiste Federative Sovietice Ruse

DELA bun început, puterea Sovietelor s'a concentrat asupra problemei familiei, a căsătoriei, a situației femeilor, a educației copiilor.

Sistemul capitalist odată abolit în țara noastră, Statul Sovietic a făcut „tabula rassa" din toată jurisdicția consacrată de burghezie și în consecință și din aceia care determina până atunci, relațiunile civile între bărbat și femee.

„Nu am lăsat nici o urmă — spunea Vladimir Ilici Lenin — din rușinoasa legislație care lipsea femeile de toate drepturile, punând piedici divorțului prin formalități odioase, proclamând nerecunoașterea copiilor născuți înainte de căsătorie, pretinzând cercetarea paternității, etc... legislații din care numeroase urme mai dăinuiesc încă, în multe țări, constituind o rușine pentru burghezie și capitalism. In ce ne privește, avem de o mie de ori dreptul să fim mândri de cele ce am realizat în acest domeniu".

In loc de „prostituția oficială, decentă și perfect legală" cum desemna Lenin căsătoria în mediul burghez, Statul Sovietic și-a propus să asigure pe baze solide, familia socialistă, întemeind-o pe atașamentul reciproc și desinteresat al celor doi soți, pe egalitatea bărbatului și femeii, pe stima reciprocă a acestora.

Morala comunistă implică cea mai deplină puritate în raporturile dintre femeie și bărbat. Ea face din dragoste un sentiment înalt, pretinde ca familia sovietică să fie stabilă și solidă.

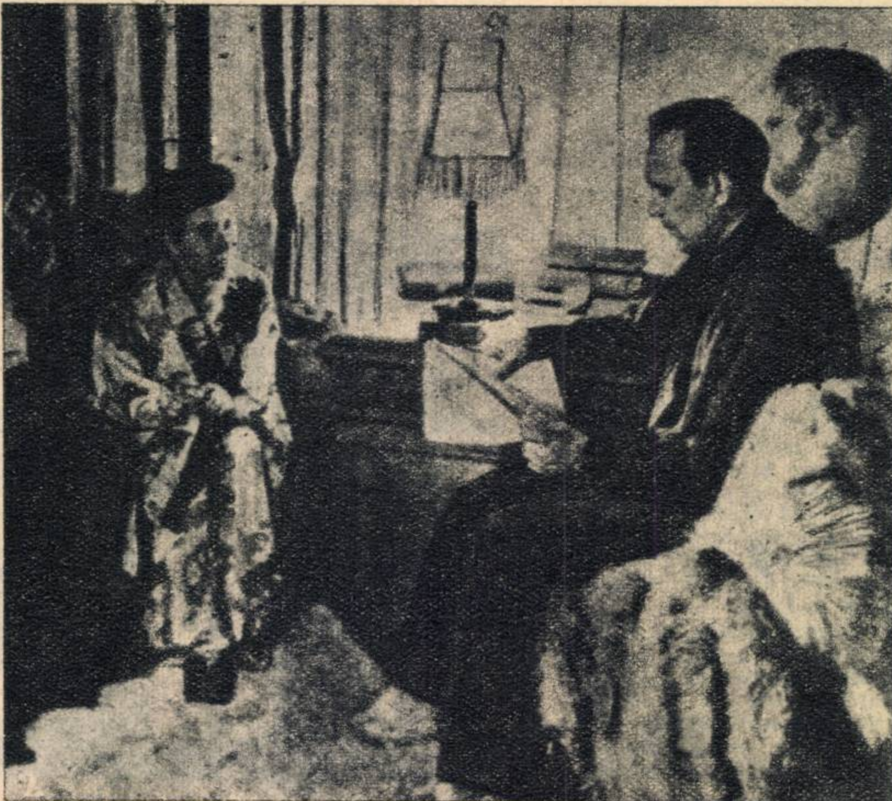
Deaceia, șefii Statului și Partidului nostru, s'au ridicat cu atâta hotărîre împotriva moravurilor ușoare și frivolităților. Lenin, în scrisorile sale către Inessa Armand, critica sever opiniile așa zise moderne asupra căsătoriei și dragostei și atrăgea atenția asupra teoriei burgheze asupra „amorului liber", „revoluționar" în aparență dar profund reacționar în esență.

Prin „amor liber" — spune Vladimir Ilici — reprezentanții lumii burgheze înțeleg libertatea de a nu lua dragostea în serios, libertatea de a renunța la procreiație, libertatea desfrâului.

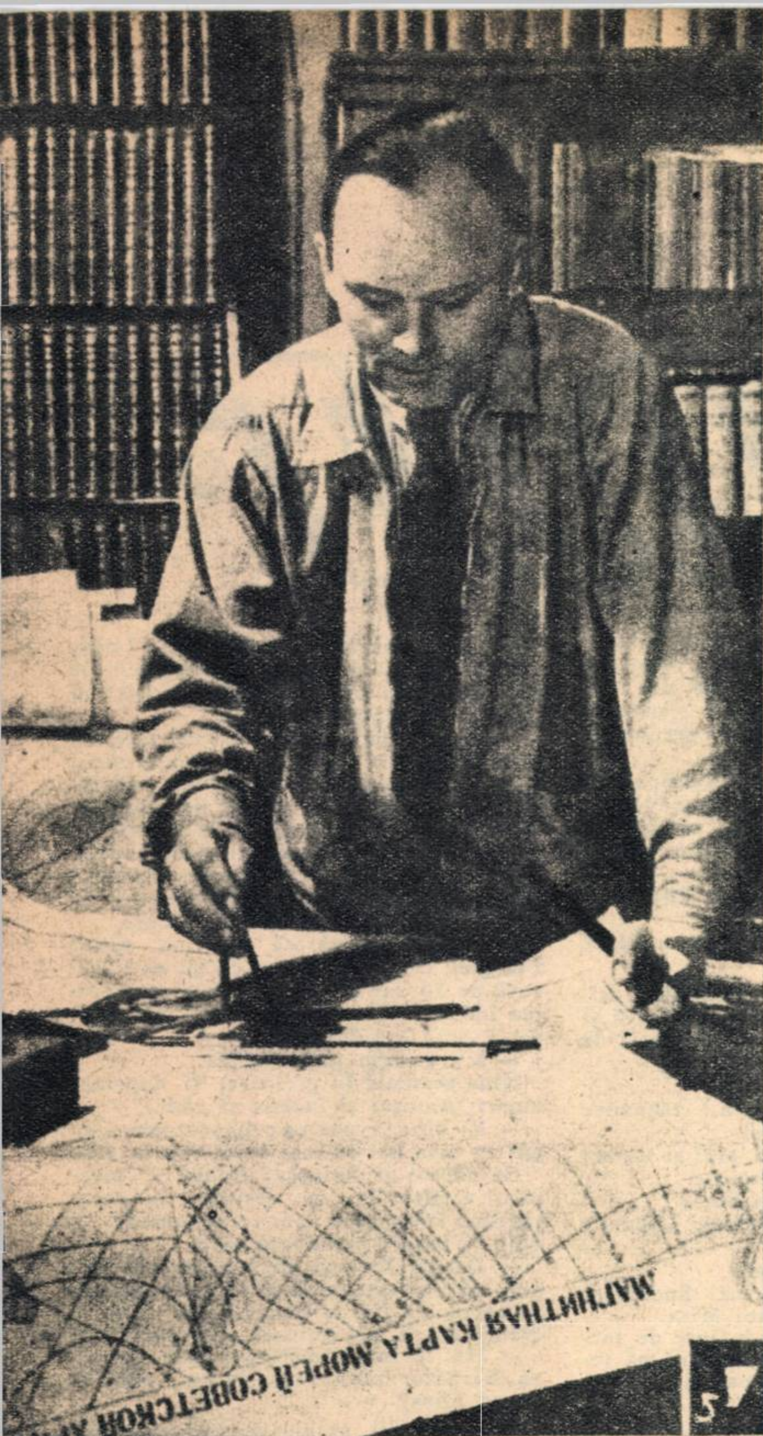
Nu odată Lenin a subliniat că tocmai pentru femeile cu concepții înalte maternitatea este o datorie sacră. El vedea în educația copiilor și formarea unei generații sănătoase la trup și minte, o sarcină esențială a nouii familii socialiste. Cum au fost realizate aceste sarcini, pe ce principii s'au sprijinit legile sovietice în domeniul căsătoriei și familiei în U.R.S.S.? Pe ce baze societatea socialistă a creiat noua familie sovietică, realizând un ideal al muncitorilor?

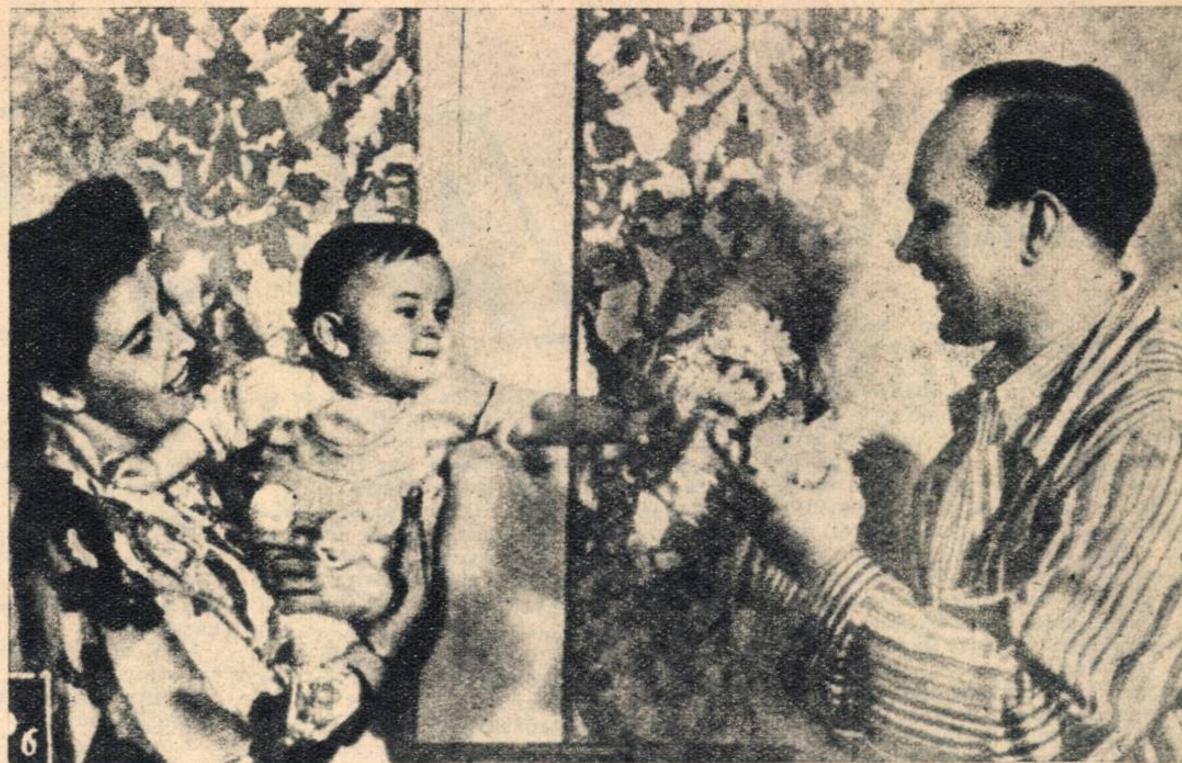
Legislația sovietică, în cursul a trei decade, a putut modifica în mai multe etape, situația juridică a familiei, pe baza principiilor fundamentale ale doctrinei lui Lenin, care continuă să inspire și să îmbogățească activitatea Statului Sovietic.

1. Avionul lui Valentin Akkuratov plutește peste Oceanul Inghețat de Nord. Primul pilot Titlor a sosit la cabana lui Akkuratov spre a discuta drumul de parcurs.
2. Armonia în familia Akkuratov e minunată. Observatorul aviatic Valentin Akkuratov este și un scriitor prețuit. Lucrările sale literare le discută întotdeauna cu soția sa.
3. In cabinetul de lucru al confortabilei locuințe, scriitorul își revede compozițiile.

In miezul acestei activităţi, găsim hotărîrea de a asigura femeii şi copilului sprijinul cel mai larg, consolidând familia prin condiţiuni favorabile desvoltarii ei. Se mai întâlneşte încă, lupta împotriva uşurinţii şi lipsei oricărui spirit de responsabilitate faţă de căsătorie, lupta împotriva neglijenţei din partea soţilor, de a respecta obligaţiile ca soţi şi părinţi.

Toate acestea se explică clar în legile sovietice cari interzic avortul femeilor sănătoase, cari impun părinţilor obligaţia de a-şi creşte copiii conform legii căsătoriei şi divorţului. Această jurisdicţie nu poate să nu întărească sentimentul responsabilităţii în raporturile familiare şi matrimoniale şi să nu sfârşească inevitabil prin distrugerea oricărei forme a „moralei" burgheze.

In Statul Sovietic, familia are o funcţie socială de importanţă primordială. Astfel, ea nu poate fi considerată ca o chestiune privind numai pe cei doi soţi

Familia, prin faptul că dânsa creiază premizele desvoltării fizice şi morale a copiilor, educă o generaţie întreagă de cetăţeni sovietici, şi întăreşte prin aceasta baza Statului Socialist.

Tocmai de aceia, legislaţia noastră acordă o atât de mare importanţă tuturor chestiunilor în legătură cu familia şi căsătoria: actul căsătoriei însuşi, obligaţiile re-

(Continuare în pag. 23)

5. In căminul plăcut şi prietenos, omul de ştiinţă găseşte atmosfera cea mai nimerită pentru munca sa.

6. Jegoruşca, fiul lui Akkuratov e răsfăţatul familiei. O jucărie bine aleasă aduce zâmbetul pe chipul lui drăgălaş.

7. O plimbare în ziua de odihnă cu automobilul familial face parte din programul acestei familii fericite.

„MANUSCRISUL PIERDUT"

de CONSTANTIN PAUSTOVSCHI

Era pe la sfârşitul lui Decembrie. Furtunile biciuiau marea dinspre Nord şi vuetele lor nu dădeau pace oamenilor să doarmă. Scriitorul Lobanov îşi petrecea aproape fiecare noapte citind. Puţinele cărţi pe care le avea, le citise şi în cele din urmă puse mâna pe manuscrisul străin. Il căpătase dela un necunoscut, al cărui nume era Koroliov, şef al portului din acest orăşel depe coasta caucaziană, unde-şi petrecea iarna. Lobanov privi fără nici o dispoziţie prima pagină, dar începutul manuscrisului era în mod surprinzător potrivit cu întâmplările din jur. Căpătă interes şi citi mai departe.

„Intreaga lună bătu un vânt rece, plouă şi aproape în fiecare noapte marea era răscolită de furtună. Valurile uriaşe erau luminate de trăsnete, care durau neobişnuit de mult şi cari loveau coastele, în timp ce vântul sguduia plopii desfrunziţi din faţa ferestrei, iar camera mea semăna cu cabina unui vapor.

„La fiecare trăsnet care cădea afară, lumina făcea să strălucească un ciob de sticlă roză, care se afla pe masa mea de lucru.

Il găsisem undeva pe ţărm. Când mă trezeam în toiul nopţii, nu priveam pe fereastră unde se vânzolea marea, ci spre locul depe masă unde ştiam că se află ciobul de sticlă. Aşteptam. Deodată se lumina într'o culoare roşietică şi-mi imaginam atunci, că o floare ciudată a înflorit pe neaşteptate pe masa mea. După ce trăsnetul se stingea, iar beznele se prelingeau pe geamul ferestrelor, mi se părea că o flacără roşietică mai arde încă încet pe birou. Lucirea aceasta scurtă îmi ajuta să gândesc. Trebuiam să mă gândesc la foarte multe, căci trecusem de mijlocul vieţii şi totuşi nu aveam poftă să dezarmez. Cel mai adesea mă gândeam că nu trebue să părăsim această lume frumoasă, fără să fi lăsat o urmă după noi. Cum puteam lăsa eu, un om fără niciun talent mai de seamă, în afară de un nebunesc entuziasm pentru viaţa aceasta nouă ?"

Dealtfel ştiu o mulţime de lucruri şi mi-e dragă literatura, Toate acestea sunt însă întocmai unui balast mort în mine. Cred că niciodată în viaţa mea n'am avut norocul să pot discuta în amănunţime acest lucru cu cineva.

Am citit undeva, cum s'a întâlnit într'o primăvară compozitorul Grieg, în munţi, cu o fetiţă, o fiinţă veselă şi sglobie, căreia i-a dedicat apoi cele mai bune simfonii ale sale. Eu nu isbutesc însă să întâlnesc o asemenea fată. Aş putea scrie de dragul ei o povestire, spre a-i transmite ei, atunci când va mai creşte, ca şi tuturor oamenilor din jurul meu, gândurile, planurile şi observaţiile mele. Mi-am dorit lucrul acesta din totdeauna. In momentul de faţă am convingerea naivă că am isbutit, cel puţin în parte, să realizez cu această primă povestire a mea ceeace am dorit atât de mult".

Când Lobanov ajunse la pasajul acesta, o rafală de vânt făcu să se stingă în aceeaşi clipă lumina electrică — probabil că se rupseseră cablurile. Cabana de lemn fu clătinată încoace şi încolo, întocmai cum scuturi pe un om pe care-l apuci de umeri, spre a-l aduce în fire. Trosnea din toate încheeturile, pe geamuri se auzea râpăitul prafului, uşile se trânteau cu putere, iar cotoiul depe prispă mieuna şi sgâria uşa înspăimântat de atâta sgomot.

Lobanov se ridică în picioare spre a-i da drumul în casă şi privi pe fereastră afară. Valuri cenuşii-alburii se rostogoleau furtunatec până aproape de pereţii casei, pentru a dispărea din nou în beznă, trăgând sgomotos cu ele într'un rostogolit asurzitor pietrişul depe ţărm. Altceva nu putea vedea. Vântul bătea prin cameră, clătinând filele manuscrisului străin.

O a doua rafală de vânt isbi cu putere explozivă casa. Zăvorul uşii se desprinse, iar aceasta se lovi cu putere de perete. Se deschise şi fereastra, geamul se sparse şi un puternic curent de aer părea că are de gând să mături de afară tot ce se afla în încăpere. O vază cu flori se răsturnă, iar filele de manuscris care se aflau pe scaunul de lângă pat fură purtate de vânt afară pe fereastră.

Lobanov apucă o filă în sbor şi o băgă sub pernă, îşi puse mantaua pe umeri şi eşi în grădină. Chiparoşii se plecau întocmai unor arcuri sub biciuirea violentă a furtunii. Crengile umede îi loveau obrajii, dar jur împrejur nu se vedea nimic. Lobanov văzu atunci o pată albă estompată sub fereastră. Se apropie. Era o foaie a manuscrisului pe care vântul o ţinea strâns apăsată de crengile dese ale unui chiparos. Lobanov o desprinse şi o duse în casă.

Deabia acum îşi dădu seama ce se întâmplase. Din manuscris nu mai rămăsese nimic. Şezu multă vreme pe pat, cu coatele sprijinite pe genunchi şi cu capul în pumni. Ce să-i spun acum lui Koroliov? Ştia că nu poartă nici o vină, totuşi ce avea să-i spuie ? Ar fi trebuit să prevadă că furtuna putea deschide fereastra.

A doua zi dimineaţă, vântul ferfeniţase nourii, îi împinsese spre munţi. Nu mai ploua. Marea se liniştise. In zori Lobanov merse departe dealungul coastei, în direcţia în care bătuse vântul în cursul nopţii. Totuşi nu mai găsi nici o filă a manuscrisului.

Hotărî atunci să se ducă imediat în port şi să-i povestească totul lui Koroliov, dar ca toţi oamenii cu voinţa slabă, ezită şi amână mereu drumul, se spălă îndelung sub duş, se îmbrăcă grijuliu şi fumă câteva ţigări înainte de a păşi pe şosea, luând direcţia portului.

La jumătatea drumului era o potecă laterală, care ducea într'o vâlcea. Lobanov se opri la întretăere, stătu o clipă pe gânduri şi o luă pe potecă. Vâlceaua era cufundată în ceaţă. Depe vegetaţia desfrunzită, care se afla de o parte şi de alta a drumului, picurau stropi de apă.

Lui Lobanov îi era drag drumul. Ducea întâi printre grădini pustii, în care se aflau crizanteme vestejite de furtună. Florile răspândeau o mireasmă dulceagă, iar la o cotitură se înălţa un tei noduros. De trunchiul teiului se afla agăţată iederă. Câţi-va paşi mai departe, clipocea printre pietre un mic torent. Apa era albastră şi stăvezie. Un pod de piatră ducea peste pârâu.

Pe balustrada podului şedeau două femei tinere şi un bărbat voinic, care avea o şapcă pe cap. Lobanov îl recunoscu de departe. Era prietenul său, pictorul Suravschi. Alături de el şedea Anuşca cea oacheşă şi slabă, care-i era soţie şi care-şi legase un tulpan pestriţ în jurul părului. Lobanov n'o cunoştea pe cealaltă femeie. Remarcă din depărtare lucirea roşie arămie a părului ei şi atunci când se apropie îi văzu ochii cenuşii şi liniştiţi.

Dincolo de pod, pe marginea prăpastiei se afla casa albă şi scundă în care locuia familia Suravschi. Lobanov se apropie şi-i salută. Suravschi o prezentă pe tânăra femeie.

— E o moscovită. Pictoriţa Nina Potapova.

— Probabil că aţi sosit de curând, spuse Lobanov.

— Da, răspunse Nina fără să-l privească. Arunca crengi uscate în apă şi le urmărea cu privirea. — Am sosit de curând şi plec chiar mâine.

— Cum se poate?

— Murdăria şi frigul ăsta ! răspunse Nina, strângând din umeri.

Sunt de o săptămână aici şi nu am văzut soarele. E tare plicticos.

— Şi la Moscova e mai bine?

Nina ridică privirile către Lobanov şi spuse mirată:

— Dar dece eşti supărat?

— Supărat sau nu, mormăi Suravschi înciudat, dar plecăm şi noi Mişa.

Bine înţeles că plecăm înainte de termen... Clima asta umedă, cred că mă înţelegi. Din cauza ei toate par fără niciun rost.

— Şi tu artistule! spuse încet Lobanov şi-l privi supărat pe Suravschi, încruntându-şi sprâncenele. Ai văzut cum e aerul pe aici în timpul furtunilor? Pare verde. Şi ceaţa! Şi nopţile! Mă scol adesea noaptea, ies pe verandă şi ascult marea. Are un foşnet misterios. Iar ceaţa e de nepătruns, caldă şi adâncă întocmai ca iadul. Eşti un şoarece de cameră Serioşa, asta-i totul. Eşti un vizitator de staţiune balneară.

— Toate acestea se referă şi la mine? întrebă Nina,

— Ia-o cum vrei.

— Mulţumesc, spuse Nina şi începu să râdă.

— Scuză-mă, se grăbi să spună Lobanov, totuşi nu pot să vă înţeleg.

Se poate să nu vedeţi lucrurile minunate din jur? Totul este frumos — ploaia, vântul şi nourii aceştia care acoperă vâlceaua. Toate!

— Eşti foarte iritabil astăzi Mişa, constată Aniuşca.

— Da, recunosc Lobanov. Am păţit astănoapte ceva foatre neplăcut.

Le povesti de manuscrisul care i-a fost luat de vânt. Suravschi era foarte agitat.

— Şi ce o să te faci? exclamă Lobanov.

— Imaginează-ţi Serioşa, spuse Lobanov, începutul manuscrisului este nespus de interesant. Un comandant de port cu totul neobişnuit.

— Oameni extraordinari, nu există decât în cărţi, interveni într'o doară Nina. Şi în fantezia scriitorilor. Sunt convinsă că este vorba de un om nemaipomenit de obişnuit şi în afară de aceasta de un ghinionist. Vezi minuni pretutindeni. Cu cât îi cunosc mai bine pe bărbaţii noştri, cu atât mai mult mă conving că toţi, fără excepţie, sunt nişte copii.

— Nu ştiu ce vârstă ai Nina, spuse Lobanov calm. Presupun că nu eşti trecută de 30, iar eu am 45. Cu toate acestea îmi pare uneori, că nu am mai mult de 17 ani. Dar dumneata?

— N'are nicio importanţă!

Nina se sculă în picioare, îi cuprinse umerii Aniuşei şi începu să râdă.

— Ei bine, spuse ea provocatoare. Din partea mea hai să mai stăm câteva zile.

Ce părere ai Aniuşca? Poate că tovarăşul scriitor îmi va desvălui în acest răstimp farmecele unei ierni umede. Ii voiu fi foarte recunoscătoare.

— Dragă Doamnă, oftă Suravschi. Deabia că s'au cunoscut şi au şi început să se certe. Ce fel de oameni mai sunt şi ăştia? Ei, ce zici Aniuşca, mai rămânem?

— Hai să mai rămânem, spuse Aniuşca. Sărbătorim anul nou la noi, eşti de acord Mişa?

— Admirabil, să bucură Lobanov. Minunat. Anul nou pe malul mării. In munţi.

— Şti ceva, spuse Nina, invită-l şi pe şeful d-tale din port. Are familie?

— Nu ştiu, dar nu-mi vine să cred.

— Invită-l totuşi. Să îndrepţi măcar o parte din ceeace ai stricat.

— N'am nicio vină.

— Fie. Atunci invită-l numai fiindcă mă interesează un om pe care d-ta îl socoţi extraordinar.

— S'a făcut, spuse Lobanov. Dealtfel nici d-ta nu eşti aşa cum vrei să pari.

— Totuşi sunt aşa, răspunse Nina încăpăţânată. Exact aşa!

Lobanov tăcu. Apoi spuse roşind şi cu o intonaţie implorătoare:

— Haide Serioşa să mergem împreună la el

— Dacă-ţi vine mai uşor aşa, mormăi Suravschi, din partea mea hai să mergem.

— Venim şi noi, spuse Aniuşca şi se ridică în picioare. Nu te teme. Noi vom rămâne în parc, în timp ce d-ta te vei explica cu el.

Lobanov tăcu tot timpul drumului, până în port, Dacă era întrebat ceva răspundea anapoda. In cele din urmă o

luară pe o alee de palmieri care ducea dealungul țărmului. In depărtare, pe fața mării se vedea o dungă argintie. Prin punctul acela razele soarelui străbătuseră văluri de nouri.

— Sunteți amândoi atât de agitați, încât puteți face milă cuiva, spuse Nina batjocoritoare. Dacă țineți mă duc eu în locul vostru.

— N'ar avea niciun rost, replică nesigur Lobanov.

— Bine. Așteptați aci pe bancă. Ah bărbații!

— Râse și porni repede spre clădirea joasă și albă, în care se afla biroul lui Koroliov.

O așteptară vreme îndelungată. Lobanov privea țintă ușa. Nina apăru în cele din urmă. Ii văzu mantaua de culoare deschisă încă din depărtare. O rază slabă de soare lumina locul, iar părul ei lucia în lumină. Nina își aranjă coafura și zâmbi.

— Ei ce se aude? întrebă Lobanov atunci când se apropiă.

— Nimic important. Dă-mi o țigară. Fumă și spuse încet:

— In prima clipă părea ca și când l-aș fi lovit cu ceva în cap. A trecut însă repede. A căutat să mă convingă, că e vorba de un lucru de nimic. Spunea că n'are nicio copie, dar susținea că lucrul n'are nici o importanță.

— Cum arată? întrebă Aniușca.

— Are părul cărunt. Nu l-am putut vedea bine. In birou e cam întuneric.

— E într'adevăr extraordinar, ironiză Suravschi?

— Nu știu, răspunse Nina ezitând. Nu știu, repetă ea. E pur și simplu un bărbat într'o uniformă veche marinărească. L-am invitat la noi pentru poimâine. Va veni

★

Lobanov se trezi a doua zi dimineața și trase cu urechea. Marea era tăcută. Sări în picioare, eși în pijama pe verandă și râse. Sub un văl ușor de ceață, marea era complet liniștită. Apele se ridicau ușor legănând câteva foi cafenii de magnolia, dar nu se vedea niciun val.

Soarele strălucea în mijlocul albastrului nemăsurat al cerului. Munții se întindeau într'un arc uriaș, pătați ici colo de soare și de umbre cețoase, îndreptându-se spre nord.

Lobanov închise ochii.

— Ce albastru minunat, spuse el tare. Ai putea orbi, atât e de intens.

Respiră adânc și-și clătină capul.

Aerul era proaspăt și călduț. Furtuna îndepărtase miresmele dulcege care pluteau peste grădinile de mandarini, iar țărmul mării era inundat de ozon.

— Și când te gândești că suntem în 31 Decembrie, spuse Lobanov. Ce minunat.

Ziua scurtă și însorită trecu repede în plăcutele preparative pentru Anul Nou. Lobanov se duse cu Aniușca în piață și cără blestemând, vin, nuci și brânză acasă la Suravschi. Spre seară se trânti puțin spre a se odihni și adormi. Când se trezi, secera delicată a lunii plutea peste întinsul palid al mării.

Lobanov privi mirat luna și se grăbi să se îmbrace. Sosi cu întârziere la Suravschi, unde se aflau deja Nina și Koroliov.

— Stupid lucru mi s'a mai întâmplat, spuse Lobanov salutându-l stingherit pe Koroliov. Ai o memorie bună?

— Da, merge, răspunse Koroliov. Glasul lui suna spart. Dece?

Nu ai putea oare să transcrii totul din memorie?

— Nu știu. Desigur că este foarte greu.

— Teribil aș vrea să știu cum merge povestea mai departe. Din nenorocire n'am citit decât o singură pagină, dar era admirabilă.

Koroliov zâmbi.

— Dacă dorești, o pot povesti. Dar și asta e destul de greu.

— Povestește te rog, strigă Nina. Te rog foarte mult.

Purta o rochie de seară din mătase neagră, catifelată, în care părea mai sveltă și mai palidă.

— Ceva mai târziu, spuse Koroliov.

— Când mai târziu?

— Când va fi momentul povestirilor. Mai avem numai câteva minute până la Anul Nou.

Luară loc la masa, care amintea o grădină, atât era de acoperită de flori și crengi verzi. Farfuriile de mâncare se pierdeau în mijlocul lor, ca într'un tufăriș misterios.

Cu un minut înainte de miezul nopții Nina stinse lumina.

In aceeiași clipă luna răsări luminoasă din întunecimea cerului și de afară se auzea clipocitul încet al torentului printre bolovanii vâlcelei.

— Ce înseamnă asta? Intreabă Aniușca speriată.

— Cred că este mai frumos așa.

Lobanov privi în semi obscuritate spre Koroliov. Suravschi destupă o sticlă de șampanie și umplu paharele. Vinul răspândea o vagă strălucire. Koroliov își privi ceasul de mână:

— Ora 12. Se spune că rămâi vreme îndelungată cu acela cu care pășești în noul an.

— In cazul acesta să ciocnim, propuse Suravschi.

— Ceva mai târziu, spuse Lobanov. Inainte de toate să închinăm pentru țara noastră mare, căreia îi datorăm totul.

Băură pentru noul an și pentru noroc. Se înviorară. Lobanov propuse să se bea un pahar pentru Marea Neagră. Eșiră cu cupele pline pe balconul care domina întinderea albastră. Pe cerul sineliu lucea luna tristă. Lobanov nu-și dădu deîndată seama că albastrul acesta intens era datorit mării noptatice.

— Unde suntem? întrebă Nina. Nu înțeleg nimic. De unde vine curentul acesta de aer cald?

— Dinspre mare, răspunse Koroliov.

— Unde ai găsit făptura asta încântătoare? întrebă Anușca.

— La Kerci.

Anușca insistă însă cu întrebările. Koroliov spuse atunci:

— In timpul luptelor care s'au dat la Kerci, Vania comanda un vas de debarcare. Mama copilei a fost ucisă în fața ochilor săi. Atunci a luat copila s'o crească el.

— Este foarte greu pentru dumneata singur, spuse Anușca. Și mai ales din cauza brațului dumitale...

— Da de unde. E destul de mare. Brațul l-am pierdut ceva mai târziu. La Novorosisk. Din cauza unei schije de obuz. Nu vreți să vizitați farul?

Stejenco îi conduse dealungul unui coridor îngust. Impinse apoi o ușă de fer. In spatele acesteia era o scară în spirală. Lobanov privi în sus. Farul care era slab luminat, părea că ajunge până în cer, până aproape de stele.

Urcușul dură multă vreme. Inăuntrul farului mirosia a ulei pentru motoare și a catran. Treptele metalice zornăiau încetinel. Un vânticel bătea ușor prin ferestrele de aerație.

Scara se îngusta mereu mai mult și se termina cu o scară perpendiculară ca aceea dela bordul vapoarelor. La capătul ei era balconul unde se afla lanterna farului, care zumzăia.

— Băgați de seamă să nu stați în fața lanternei farului, le atrase atenția Stejenco.

Nina păși pe balconul îngust care plutea parcă peste mare. Luna dispăruse și tot cerul părea presărat cu stele sclipitoare. Nina dădu capul pe spate și privi în sus. Ii venea amețeală.

Se sprijini de peretele de metal și închise ochii. Koroliov era lângă dânsa. Ii cuprinde brațul și-i spuse fără să deschidă ochii:

— Nu înțeleg nimic, dar absolut nimic. Ce se aude?

— Farul.

Koroliov tăcu și privi fața palidă a Ninei în lumina reflectată de far. Apoi spuse cu jumătate glas:

— Ești asemeni fetii pe care a întâlnit-o Grieg.

— Poftim? întrebă Nina. Care fată?

— Fiind odată în munți s'a întâlnit cu o fată. O fată foarte frumoasă. Pentru ea a scris el toate simfoniile sale.

— Cu toate acestea nu înțeleg nimic, spuse Nina.

— Da, continua Koroliov tot cu glas scăzut, și eu aș scrie tot ce am văzut în viață. Pentru toată lumea. Pentru dumneata. Am văzut multe. Și tot ce am gândit.

— Intocmai ca Grieg? întrebă Nina și râse încetinel. Ii luă mâna și o duse repede la obraz și apoi îi dădu drumul.

— Nu mai spune nimic, altfel va fi foarte greu pentru mine.

★

La reîntoarcere Lobanov îi pofti pe toți la el acasă. Era târziu, iar marea respira a somn, în timp ce stele atârnau ciorchini de bolta cerului. Aprinseră lumina, iar Lobanov scoase mandarine și vin din dulap.

Vorbeau foarte puțin. Anușca se întinse pe divan și adormi. Nina ședea în fotoliu, ținându-și genunchii în brațe și tăcea. Dacă i se adresa cuvântul răspundea monosilabic și zâmbia distrat.

— Ești tristă Nina? întrebă Suravschi. Sau ostenită?

— De fel. Imi simt pur și simplu inima liniștită și mi-e bine.

— Cum asta? întrebă Suravschi, dar Nina nu-i dădu nici un răspuns.

Koroliov fuma și privea gânditor pe fereastră, spre munții peste care se oprise Carul Mare.

— Să bem pentru povestirea pe care o vei mai scrie-o odată, propuse Lobanov. Altfel nu voi cunoaște din ea altceva decât începutul. Mi-ai făgăduit doar că mi-o vei povesti-o în întregime. Nu vrei s'o faci acum, în timp ce vom sorbi vinul ăsta prost?

— Păi v'am povestit-o, replică Koroliov.

— Când?

— Chiar acuma. Toate câte le-ați văzut în noaptea aceasta și tot despre ce am vorbit, sunt din povestirea mea.

— Ah, așa! spuse Lobanov. Despre asta era vorba în povestirea dumitale. Despre entuziasmul nebunesc pentru viață?

— Da. Și noaptea de iarnă la malul mării tot din povestire este. Și laguna și farul și acea senzație ciudată și neprecisă a extraordinarului despre care am vorbit pe malul mării. Și puterea poeziei. Mi se pare că toate acestea fac parte din povestirea mea. Numai că erau mai clar spuse.

— Așaaa! spuse uluit Lobanov. E minunat. Prin urmare ești un scriitor în toată puterea cuvântului. Nu degeaba ai scris despre toate astea. Și ai și lăsat ceva pe urma dumitale. In inimile noastre. Ascultă-mă, ești într'adevăr un om extraordinar.

— Lasă prostiile! mormăi Koroliov.

— Știți ceva, spuse Lobanov, hai să bem în cinstea fleacului acela care se numește talent. Sau nu, stați puțin. Mai vreau să întreb ceva. Totuși nu s'au petrecut toate câte au fost în povestire. Dar Grieg? Dar fata aceea? Astăzi nu a fost de față.

— Cine știe! replică Koroliov.

Nina se ridică brusc în picioare și eși pe verandă. Lobanov o privi uimit.

— A fost din totdeauna puțin cam ciudată, spuse Suravschi împăciuitor.

★

Perechea Suravschi și Nina plecară două zile mai târziu înapoi la Moscova. Trenul plecă noaptea.

Fură întovărășiți numai de Lobanov. Ii trimise vorbă printr'un băiat lui Koroliov, dar acesta nu dădu nici un răspuns. Până în ultima clipă nu știu nimeni ce se întâmplase. Probabil că băiatul acela nu-l găsise pe Koroliov.

Trenul se puse în mișcare. Nina sta la fereastră. Secera lunii atârna din nou peste mare. Nina distingea cu greu în crepusculul vag al depărtării locurile intime, dragi: sanatoriul alb, triunchiurile negre ale chiparoșilor, podul de peste torentul în care aruncase crengi uscate, grădina părăsită cu casa dărăpănată în care locuia Lobanov, trestiile, parcul...

— Voi reveni, spuse ea cu gura lipită de geam. Voi reveni.

Geamul se aburi. Il șterse repede cu mănușa. Trenul trecea tocmai peste un pod lung. Jos, în depărtare, pe țărmul mării, Nina văzu în lumina stingheră a unei lanterne clădirea albă a biroului lui Koroliov. Gura unui tunel înghiți curând apoi totul, și răpăitul roților trenului răsuna în întunericul subpământean, întocmai ca rostogolirea unor stânci.

Trad. de T. T.

O SEARĂ DE TEATRU PRIN CINEMATOGRAFELE DE CARTIER

(Urmare din pag. 5)

raschivescu. Și ne arată că în momentul de față studiază broșura „Materialismul dialectic și materialismul istoric“ al lui I. V. Stalin.

In general toți sunt preocupați de aceleași probleme, să corespundă frământărilor și nouilor cerințe ale massei...

— Suntem conștienți că publicul a evoluat și în aceeași măsură și noi am făcut eforturi să creștem. Dealtfel sunt atâtea schimbări în bine, încât cu greu le-am putea spune pe toate. Trebue să fim recunoscători pentru ele Partidului Muncitoresc Român, care ne-a fost în permanență un sprijin, un sfat și un îndemn, — ne spune responsabilul colectivului, Titi Mihăilescu.

Le mulțumesc și mă pregătesc să plec... Văd ca mai este ceva pe care ar vrea să-l spună și pe care se sfiesc să-l mărturisească. Le dau curaj.

Poate nu știți că suntem colectiv evidențiat....

Ii felicit pe toți pentru modestie și le doresc spor la muncă. Sunt Titi Mihăilescu. Cleo Mihăilescu. Marusica Maximilian, Antonia Golin. Olimpia Vizitiu Dobrescu, Mariana Cerconi, Lili Stănculescu, Puiu Golin, Comănel Bașturescu, Tama Paraschivescu, Florin Spirescu, Kingerli Alexandru, Costel Mihăilescu, Nicușor Ionescu și H. Antoniu Lambru.

Mai trec și pe la alte colective; la Volta Buzești e frig. Nu există o cabină, actorii sunt toți răciți. O sobă stricată și lipită pe alocuri cu hârtie, face fum, dar nu face cald. Totuși. acelaș entuziasm, aceiași poftă de lucru.

— Directorul ne-a promis să facă ceva ca să repare cabina, și să ne ia două radiatoare. Dealtfel și în sală e frig... S'a stricat caloriferul.

Discuțiile se leagă ceva mai greu, între o ușă deschisă ca să iasă fumul și o oarecare timiditate generală. Dușa Petrovan ne vorbește despre preocuparea ei principală: lectura...

— Citesc mult. Acum am un volum intitulat: „Intâlnire cu Stalin“. E vorba despre întâlnirea unor cetățeni sovietici din diverse sectoare de activitate cu tovarășul Stalin și părerile lor.

Multe s'ar putea discuta, multe s'ar putea afla; ne despărțim cu părere de rău de această lume, care înțeleg să fie aci la marginea orașului cadre artistice sănătoase, a căror permanentă preocupare este „să plece cetățeanul cu ceva învățat din spectacolul nostru“, să fie și un element activ în construirea societății de mâine, a societății socialiste.

SAVEL GRUNEA

O școală de impiegate de mișcare

ÎNFRUNTÂND GREUTĂȚILE ACESTEI MESERII PLINE DE RĂSPUNDERE, DOUĂZECI ȘI CINCI DE TINERE FETE MUNCESC CU O DEOSEBITĂ TRAGERE DE INIMĂ

CU ani în urmă, câţi să fi trecut de atunci?

Un sat în Dolj. La marginea satului, aproape de linia ferată, o căsuţă albă, cu ferestre înconjurate de chenare albastre.

Este modesta gospodărie a lui Grigore, cu cele câteva orătănii în curtea mică, în care un singur pom, un cireş, înflorise.

Era primăvară.

Ileana era singură acasă, părinţii şi fraţii plecaseră din zori, pe arie, la muncă. Fata terminase dereticatul, hrănise găinile şi două raţe, porçul şi câinele.

Şi-a adus o laviţă sub cireş şi acum privea în zare, dusă pe gânduri.

Ileana lui Grigore era una din fetele cele mai deştepte din sat.

Invăţase şi la oraş, după ce terminase premiantă, cursul primar.

Oare o va da şi mai departe la şcoală?

Huu! Hu! — iată, trece trenul. Ileana lui Grigore n'ar fi pierdut pentru nimic în lume cele câteva clipe în care vedea zilnic, sburând parcă, trenul. Urechea ei auzea cea dintâi sgomotul locomotivei.

Apoi, a venit războiul, fraţii ei au plecat pe front. Au urmat zile grele. Dar iată, s'a făcut pace.

In sat, o nouă orânduire. Ileana crescuse, învăţase, era acum membră în U. T. M.

Cu prilejul unei serbări, urma să interpreteze — într'o piesă — rolul unui impiegat de mişcare. In mijlocul satului, se înălţase estrada şi o baracă improvizată adăpostea „culisele" în care Elenă Grigore urma să se travestească în impiegat de mişcare.

Responsabila culturală nu i-a adus încă pantalonii dela uniforma de impiegat.

„Ei, nu-i nimic, bine că am şapcă de ceferist.

— Nu se poate tovarăşă, îţi trebue şi pantaloni, unde ai mai văzut impiegat de mişcare cu fustă?

„Iacă am văzut. Am văzut într'o revistă care se tipăreşte în Uniunea Sovietică.

Acolo sunt impiegate de mişcare femei, vor fi şi la noi...

In rolul impiegatului de mişcare, Elena Grigore a avut succes. Dar ea, nu s'a gândit să devie actriţă, un alt gând a luat naştere cu acest prilej, în mintea ei:

Ce-ar fi dacă ar deveni cu adevărat impiegat de mişcare?

Multe zile şi multe nopţi a măcinat în minte acest gând. Intr'o zi, se afla la Clubul U. T. M. şi citea „Scânteia" când privirile i se opresc asupra „Condiţiunilor de admitere în şcoala de impiegaţi de mişcare.

A simţit o tresărire şi obrajii i s'au îmbujorat. După asta, în casa lui

stitue încă o concretizare a dreptului la muncă egală pe care femeia din R. P. R. l-a dobândit, drept care îi este asigurat de art. 21 din Constituţia ţării noastre.

Astăzi, femeile din R. P. R. au statornicit jaloane definitive, în mai toate profesiunile: Le întâlnim pilotând avionul, la strung, la tractor, agent poliţienesc de circulaţie, magistrat, mecanic de locomotivă, impiegat de mişcare.

In toate aceste domenii, noui pentru ele, femeile şi-au trecut examenele şi se găsesc unele în circuitul muncii, altele în curs de studii sau perfecţionare.

Ca rezultat al unui regim de dreptate, odată înlăturate prejudecăţile absurde, regimul democraţiei populare, prelucrează şi utilizează, întreagă această energie umană, această nestăvilită dorinţă de muncă ce se cerea realizată şi care altminteri, ar fi fost sortită să lâncezească.

Iată-ne în imensa şcoală a căilor ferate. Sunt grupuri şcolare diferite; dela clasa foştilor ucenici şi până la aceia a mecanicilor, cari se specializează, dela cursul inginerilor cari se pregătesc să intre în cadrele C. F. R., până la şcoala impiegatelor de mişcare. Ne interesăm de clasa impiegatelor de mişcare.

(Continuare în pag. 22)

Grigore s'au ţinut sfaturi. Fraţii şi mama o susţineau:

„De ce să nu se ducă? Are dreptul..."

Până la urmă, Elena Grigore şi-a strâns actele, şi-a făcut bagajul şi a plecat.

In ziua examenului, a fost cea mai bună candidată. Azi învaţă rolul de impiegat ce-l va trăi pe scena vieţii.

★

Motelică Galina, din Craiova, bătea zorită la maşina de scris, într'un birou al Căilor Ferate. Referate, lucrări diverse, toate în legătură cu Calea Ferată. Luni în şir, ani de zile, a lucrat în birou.

Işi apropiase o bună parte din terminologia ceferistă.

Calea Ferată, îi era dragă chiar de acolo din birou... Ah! dacă ar putea intra în rândurile tehnicienilor.

Ca activistă în U.F.D.R., îşi da seama că în definitiv, dorinţa ei, cu atât mai mult cu cât făcea parte din cadrele C. F. R.-ului, nu va întârzia să se realizeze.

Şi iată, într'o bună zi, a părăsit maşina de scris, s'a prezentat la examen şi acum, îmbrăcată în salopetă, învaţă să devie impiegată de mişcare.

CUM A LUAT NAŞTERE ŞCOALA DE IMPIEGATE

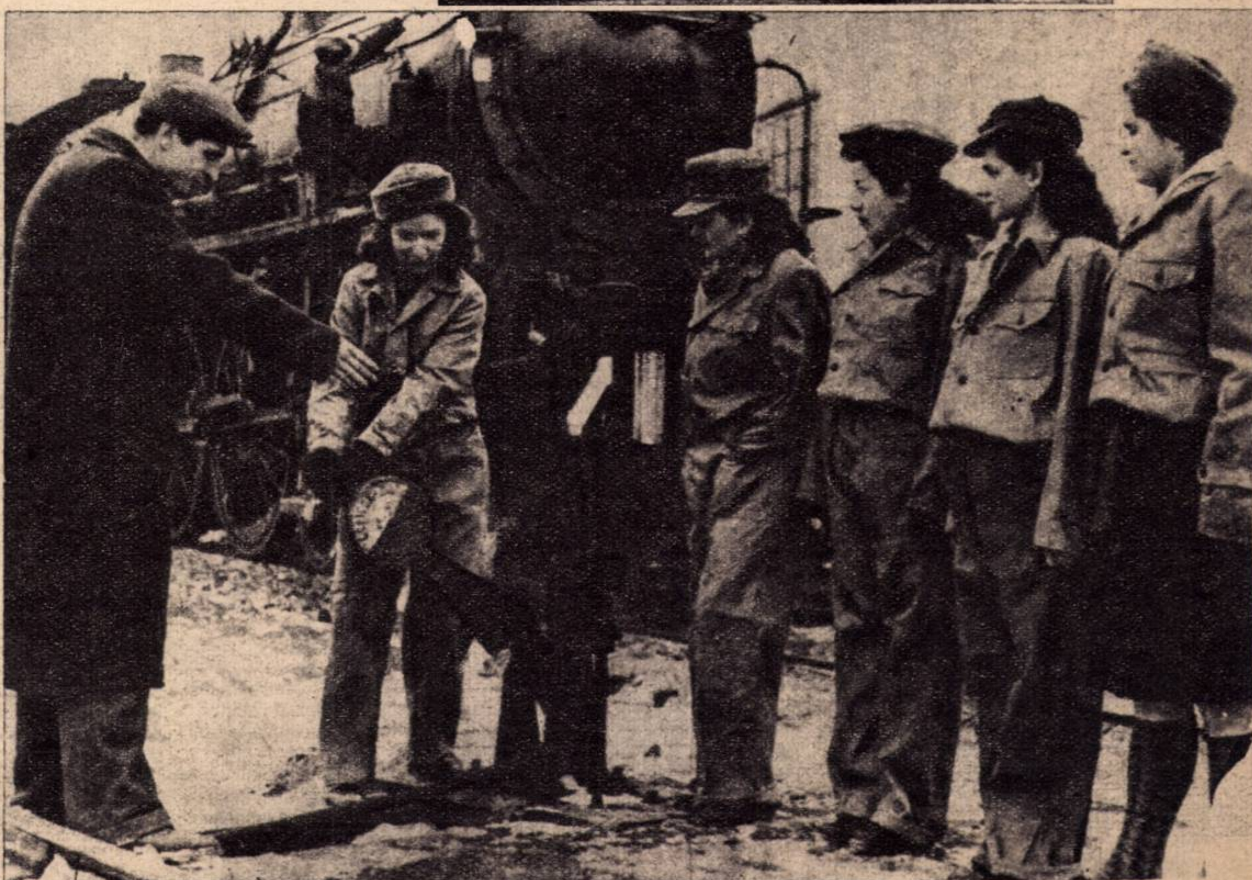
Şcoala medie de Impiegate de Mişcare şi Comerţ din Bucureşti, con-

In luna Martie au avut loc alegerile pentru Marea Adunare Națională. Procentul de participare la vot s'a ridicat la aproape 99 ...

Congresul Partidului Muncitoresc Român s'a desfășurat la București într'un ... festiv, în cursul lunii Februarie.

Int... ner... nit... mu... na...

1 M... ces...

ZIUA

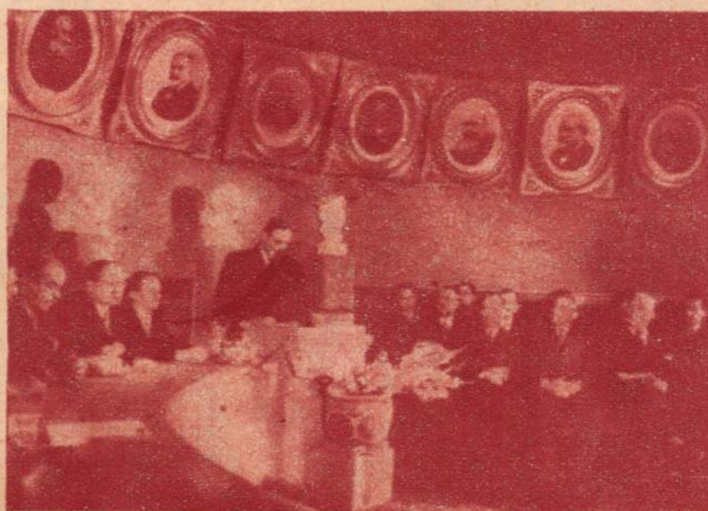
1948, UN AN D...

PRIMELE zile ale anului 1948 găsesc populația orașelor și satelor noastre în sărbătoarea prilejuită de instaurarea Republicii Populare Române.

Condițiile înlăturării monarhiei sunt încă vii în memoria noastră. Odată cu înlăturarea acestei forme de stat, care a exploatat în alianță cu moșierimea și burghezia poporul țării noastre, vreme de 82 de ani, ultima rămășiță a orânduirii feudale era depășită. Țara noastră își putea consolida acum independența. Inventarierea averilor dinastiei, începând cu moșiile care depășeau 150 mii de hectare și terminând cu palatele, care însumau peste trei mii camere, au făcut obiectul unor justificate manifestări de revoltă și de indignare din partea oamenilor muncii.

Câteva fapte, ce se desfășoară în prima lună de existență a tinerii Republici, marchează dorința de care este animată populația sa de a nu precupeți nici un efort, pentru a-i consolida poziția politică și economică. Intărirea Republicii, iată semnul sub care se va desfășura activitatea de zi de zi a oamenilor muncii, conduși de Partidul Muncitoresc Român.

La 25 Ianuarie, comisiunea ministerială pentru redresarea economică, ținând seama de succesele experienței construirii de către tineri voluntari a conductei dela Agnita Botorca, anunță pentru anul 1948 deschiderea marilor șantiere dela Bumbești-Livezeni, Salva Vișeu, Ceanul Mare-Cluj, Lunca Prutului și Galați.

In ziua de 7 Noembrie au avut loc în toată țara grandioase manifestări cu prilejul celei de a XXXI-a aniversări a Marei Revoluții Socialiste din Octombrie.

Cu deosebită solemnitate și în prezența membrilor guvernului s'a ținut prima ședință a Academiei R. P. R.

Luna Octombrie. S'au împlinit zece ani dela apariția genialei lucrări a lui Iosif Visarionovici Stalin: Istoria Partidului comunist (b) al U.R.S.S.

...cadru

...'un entuziasm ge-
...al tineretul a por-
...să reconstruiască,
...cind pe șantierele
...ționale, în luna
Aprilie.

In luna Aprilie s'a întrunit Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române
S'a votat Constituția.

Copiii muncitorilor și salariaților s'au bucurat în anul acesta de vacanțe minunate. In urma directivelor P.M.R. s'au organizat colonii de vară în care micuții și-au petrecut zile minunate.

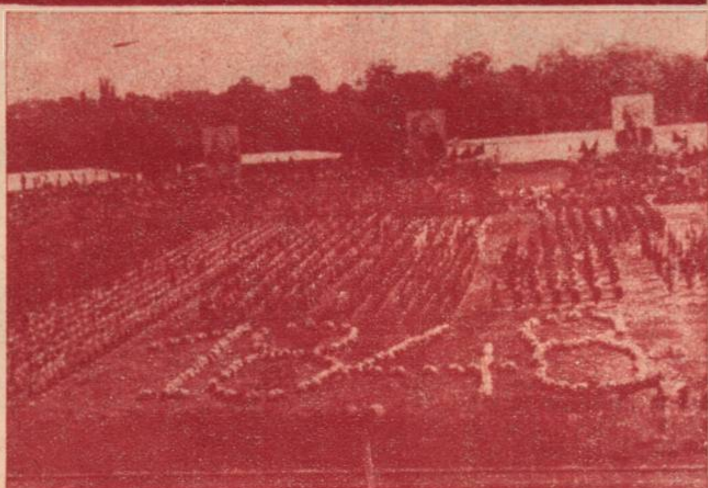

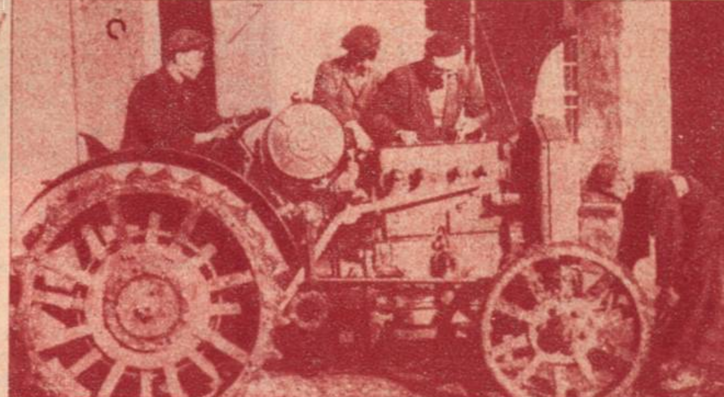
Ziua de 23 August, ziua doborârii dictaturii fasciste antonesciene s'a sărbătorit într'un cadru măreț.

...ai, ziua solidarității internaționale a celor ce mun-
... a fost sărbătorită cu entuziasm în întreaga țara

In luna Iunie s'au comemorat 100 de ani dela Revoluția din 1848. Festivități impresionante au avut loc în toată țara

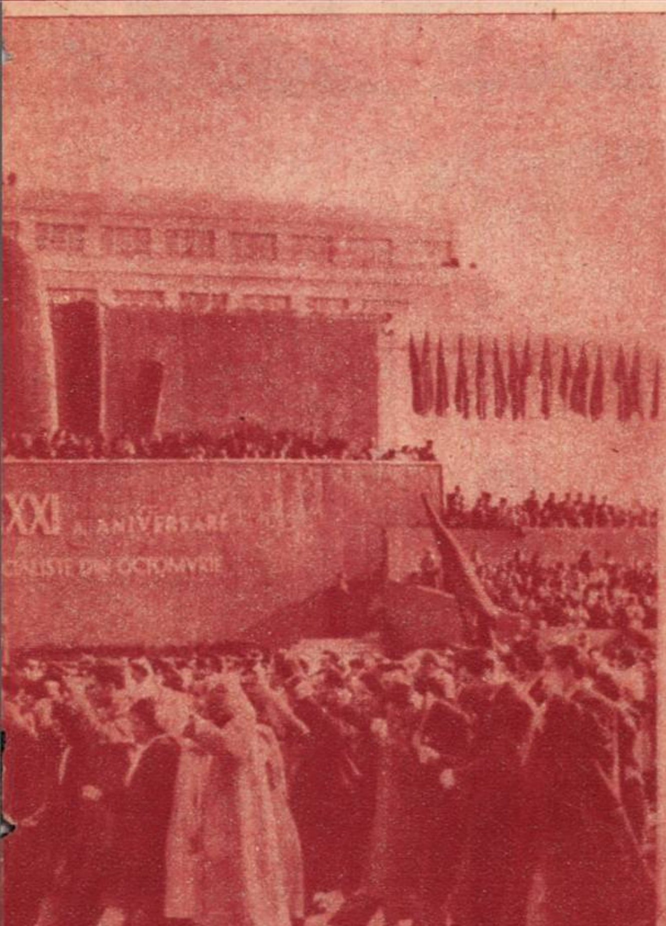

In luna Septembrie a eșit din uzină primul tractor de fabricație românească.

...E INFAPTUIRI

Aniversarea Constituției Staliniste s'a făcut într'un cadru solemn.

In entuziasmul ce a urmat proclamării Republicii, tineretul muncitor își manifestă dorința sa arzătoare, de a participa activ la construirea țării noi. In aceste împrejurări, din inițiativa P.M.R. comisia pentru redresarea economică trasează tineretului sarcini concrete, fixând obiectivele de muncă.

In ziua de 7 Februarie, în timp ce la București se anunța planul de însămânțări care punea țărănimii muncitoare sarcinile pe anul în curs, la Moscova, în prezența generalissimului Stalin, marele prieten al poporului nostru, se semna tratatul de prietenie, colaborare și ajutor mutual între Uniunea Sovietică și R. P. R.

Pe linia sprijinului consecvent pe care Uniunea Sovietică l-a dat țării noastre, acest tratat întărește independența Republicii Populare Române. O nouă dovadă a prieteniei URSS., e în acelaș timp un simbolic act al încrederii de care se bucură regimul nostru democratic, al cărui merit este de a fi reușit, cu sprijinul URSS., să încadreze țara noastră în marele front al popoarelor libere cari luptă pentru pacea și progresul omenirii.

Incă dela sfârșitul lunii Ianuarie are loc în întreaga țară alegerea delegaților la Congresul Partidului Muncitoresc Român. Pregătirea lucrărilor pentru înfăptuirea partidului unic al clasei muncitoare a prilejuit o însuflețită manifestare de adeziune a întregii muncitorimi conștiente din R. P. R.

In cinstea aceluiaș congres, brigăzile de muncă voluntară,

(Continuare în pag.)

Primul Crăciun
ÎN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

CRACIUNUL de altădată...

Venea cu alaiu de bucurii și surprize pentru unii, pentru cei foarte puțini care și puteau ingădui, cu ajutorul banilor nemunciți, orice gusturi, orice capricii... Pentru cei multi și truditori: lipsuri, frig, foamete, mizerie și umilinți de tot felul. Copiii acestor oameni, nu aveau dreptul la bucurie, la copilărie...

. . . .

Luminoase sunt azi zilele pentru lumea muncitoare. Pline de sănătoasă bucurie sunt azi și sărbătorile.

In Republica Populară Romană, Crăciunul din anul acesta se sărbătorește in imprejurările activității intense depuse de oamenii muncii pentru consolidarea țării și prin aceasta pentru intărirea frontului păcii care are în frunte pe marea noastră vecină dela răsărit, Uniunea Sovietică.

Intrecerile socialiste în muncă. „Producerea de bunuri cât mai multe și de cât mai bună calitate", lozincă lansată de Partidul Muncitoresc Român, au mobilizat toate forțele productive ale oamenilor muncii, în marea cursă a îmbunătățirii din ce in ce a condițiilor de viață din Republica Populară Română.

BRAZII

STAU cal..ți, acolo în piață, în grămezi înalte, verzi, cu vârfuril: drepte, țepoase, înălțate :emeț și închiciurate de brumă groasă, așteptând lumini și bucurii pentru ochii copiilor.

Şi'n alți ani stăteau așa. Şi limuzine luxoase sau sănii ușoare cu clopoței și telegari sprinteni îi purtau spre casele oamenilor bogați care își îngăduiau pentru copiii lor toate bucuriile din lume.

Şi rămâneau în urmă ceilalți copii, cei foarte mulți, care înfruntau gerul și asprimea serilor de iarnă, cu ochii măriți, ca în extaz, cu inimile stinse de înfrigurare și sufletul jinduind după bucurii care nu erau pentru ei.

— Şi brazi și jucării și lumini și artificii erau pentru acei ce le puteau plăti, cu bani mulți:

Ale lor credeau ei că sunt toate bucuriile din lume. Şi fulgii de nea care pluteau ireal de ușor în văzduh și troenii albi de zăpadă și luciul ghieții bună de patinat și brazii pădurilor.

Pentru copiii cei mulți și necăjiți erau doar nevoile, mizeria și lipsurile;

Se scriau povești înduioșătoare despre mizeria acestor foarte mulți copii sărmani. Povești pe care odraslele avuților le citeau cu înfrigurare la gura căminului în care focul duduia din plin:

Copilul sărman cu năsucul lipit de geamul vitrinei feeric luminate, privea cu ochii măriți de dorința în fața bradului care se înălța acolo strălucitor împodobit.

„Crăciunul copilului sărac"

. . . .

Dar a sosit o zi în care s'au răsturnat stări de fapte care păreau de neînlăturat.

A dispărut vitrina care despărțea bradul de Crăciun, luminat și împodobit, de ochii și mânuțele copiilor.

Ale tuturor copiilor cari au dreptul la bucurii

Astăzi bradul este al tuturor. Copiii i-au pipăit crengile țepoase, acolo sus în munți, în vara care a fost pentru ei o întâlnire cu sănătatea, cu muntii, cu marea.

Iar acum în pragul sărbătorilor îl așteaptă să coboare în mijlocul lor, în căsuțele frumos zugrăvite.

Ați privit vitrinele cofetăriilor și magazinelor de dulciuri din acest an? Mirajul de altădată al copilăriei?

Stau doldora piramidele de acadele de toate culorile, de bonboane de toate specialitățile și gusturile, de fursecuri și prăjituri.

O producție mărită și raționalizată a făcut posibil ca piața să fie inundată și de aceste articole în ajunul sărbătorilor care se apropie.

Fabricile de zahăr au lucrat din plin; iar cele de produse zaharoase nu mai contenesc prelucrările.

Ca șuvoaiele curg siropurile dulci și parfumate, iar

cazanele mari, ca într'o poveste minunată, mestecă pasta care va prinde forme din cele mai diverse.

. . . .

In țesătoria aceasta mare, lucrul a încetat în sala mașinilor. Războaiele care au țiuit o zi întreagă în ritm sacadat s'au oprit, iar țesătoarele au întrerupt pentru câteva ore jocul mâinilor pe claviatura ițelor. Au coborât jos și s'au oprit în sala sindicatului. S'au așezat liniștite în fața mesei lungi pe care s'au adunat grămezi de sculuri și bobine de lână moale, de toate nuanțele și culorile.

Mâinile au prins andrelele, degetele au început să se joace cu firele moi și țesătura crește văzând cu ochii.

Ciorăpei, jachețele, mănuși, bonete pentru copii.... Pentru toți copiii din fabrică....

Ochii femeilor care lucrează liniștite mângâe împletitura, iar gândul fuge la bucuria micuților, la trupșoarele lor pe care aceste împletituri le vor cuprinde într'o călduroasă îmbrățișare.

Alături, la altă masă, câteva lucrătoare tinere fac pungile cu bonboane.

In ochiul lor aceleași lumini...

Iar în cântecul muncitoresc care a isvorît de undeva din mijlocul lor, irumpe toată bucuria oamenilor din fabrici și uzine.

★

In preajma Lipscanilor, forfota din zilele acestea care preced sărbătorile, parcă s'a mai întețit.

Magazinele și-au împodobit sărbătorește vitrinele, iar cumpărătorii dau năvală de dimineață până seara.

Mărfuri din ce în ce mai multe și de mai bună calitate.

La magazinul „București" s'a înființat o secție de jucării.

— Știi, sunt jucării la „București"... surprind o convorbire între două femei care merg agale de-alungul Lipscanilor.

— Mie mi-ar trebui o mașinuță de gătit pentru Marioara mea, continuă cealaltă.

. . . .

Și'n alți ani vitrinele magazinelor gemeau de lucruri strălucitor expuse în preajma sărbătorilor.

Dar câți se puteau apropia de mirajul lor?

Câți oameni muncitori din țara aceasta își puteau îngădui luxul de a păși pragul acestor magazine strălucitoare?

Dar de jucăriile care se expuneau în vitrinele de cristal, vă mai amintiți?

Pentru micuți „jucării" incitatoare la violență, la ură.

Iar pentru fetițe? Păpuși care reprezentau idealurile de atunci ale femeii... Rimel... fard... ochi mari... expresie de ingenuă... rochii spumoase... mătase... strălucire...

Și fetițele deveneau femei, femei robite luxului și prejudecăților care le încătușau de veacuri.

. . . .

Astăzi se lucrează altfel de jucării:

(Continuare în pag. 22)

GRAȚIE

Câteva instantanee luate în sala de gimnastică a Institutului de Arhitectură

ȘI SĂNĂTATE

GIMNASTICA artistică, atât de apropiată cu dansul, este în Uniunea Sovietelor la dispoziția oricărei tinere fete.

In cluburile sportive, secțiile de gimnastică artistică se bucură de un deosebit interes, ele reușind să antreneze un număr uimitor de tinere, pasionate de acest fel de gimnastică, întrucâtva special, la fel ca de orice alt joc sportiv.

Elaborarea unei metode superioare de antrenament în domeniul gimnasticei artistice, a necesitat îndelungi și minuțioase cercetări, în scopul așezării de temelii științifice de studiu și pentru acest sport.

Această nouă școală, are drept bază, înainte de toate, educația fizică, sub toate formele.

Armonia trupului și minții sănătoase, caracteristice tineretului sovietic, a determinat la rândul său orientarea, conținutul, formele gimnasticei artistice și caracterul său viguros, plin de viață.

Un grup de studente ale Institutului de Arhitectură din Moscova, a ocupat unul din primele locuri la concursul de gimnastică artistică ce a avut loc toamna trecută la Tallin. Demonstrațiile acestui grup au fost deosebit de apreciate de juriu, atât pentru tehnica execuției cât și pentru originalitatea studiilor.

In acest Institut de Arhitectură, ca dealtfel în oricare alte școli superioare din Uniunea Sovietelor, gimnastica artistică pentru tinerele fete, face parte din planul de studii academice pentru cultura fizică. Secții de gimnastică aparținând cluburilor sportive studențești, stau la dispoziția tinerelor fete, doritoare de a-și desvolta și în acest domeniu aptitudinile lor.

Fetele frecventează de două ori pe săptămână, pentru un program de câte două ore, sala de sport, începând înainte de toate, cu exerciții complexe preparatoare (gimnastică elementară). Apoi începe perioada exercițiilor mai complicate, în scopul de a desvolta forța mușchilor, suplețea și elasticitatea trupului. Programul acestor lecțiuni, conținea deacum elemente de acrobație, echilibru, ș. a. m. d.

După ce tinerele gimnaste au învățat să execute o serie de mișcări ritmice care necesită o coordonațiune perfectă, urmează pasul de gimnastică, saltul.

Toate fetele care fac parte din acest grup de gimnastică artistică, practică deasemeni și numeroase alte sporturi: ski, basket, tenis, etc.

Ele au căpătat prin gimnastică, o deosebită ușurință a mișcărilor, iar trupurile lor tinere se desvoltă din ce în ce mai armonios, ca o urmare a educației fizice, pe care o practică cu seriozitate.

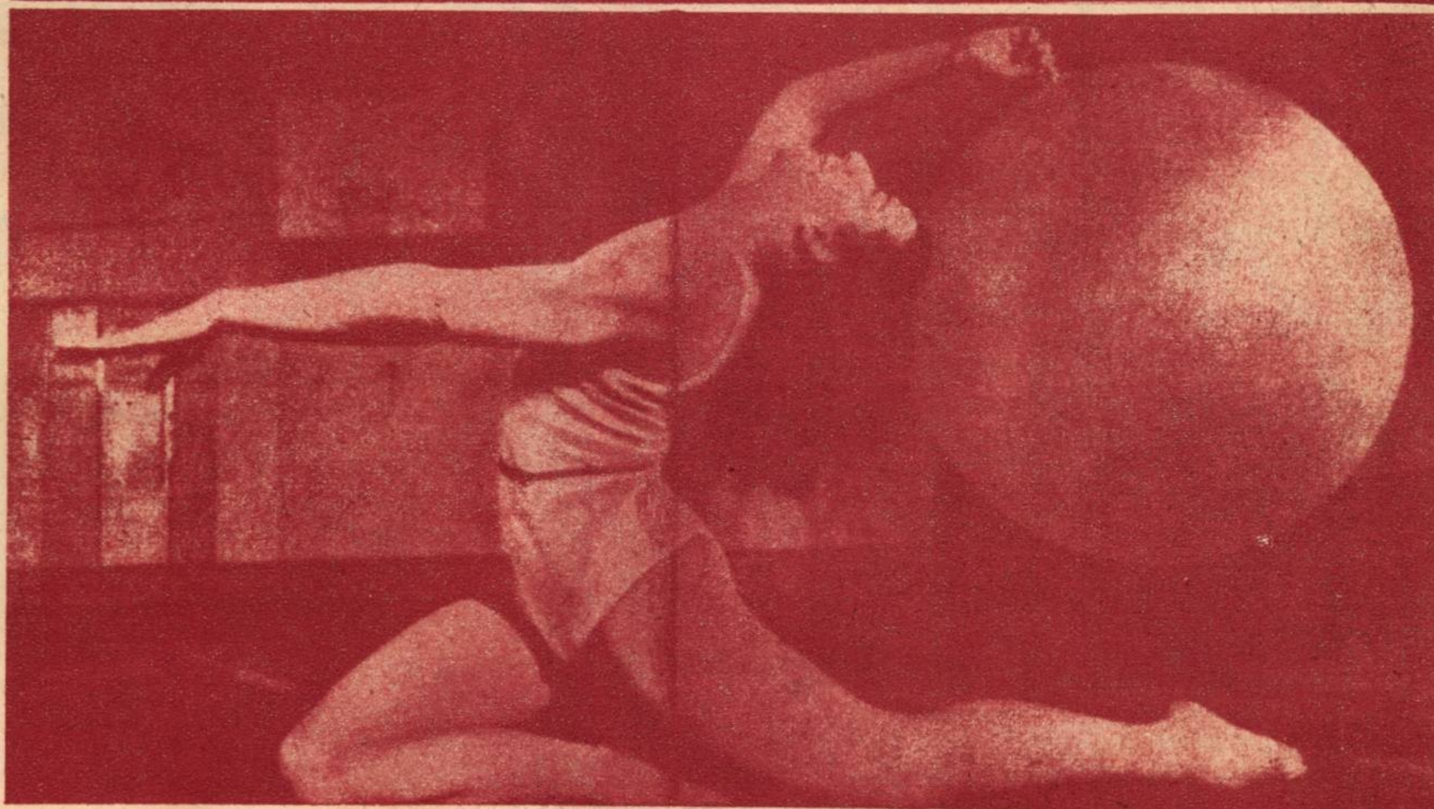
In același timp, repertoriul muzical care acompaniază exercițiile gimnastice, a determinat tinerele fete care nu se distingeau prin calități muzicale naturale, să iubească și să înțeleagă toată expresivitatea și bogăția muzicii.

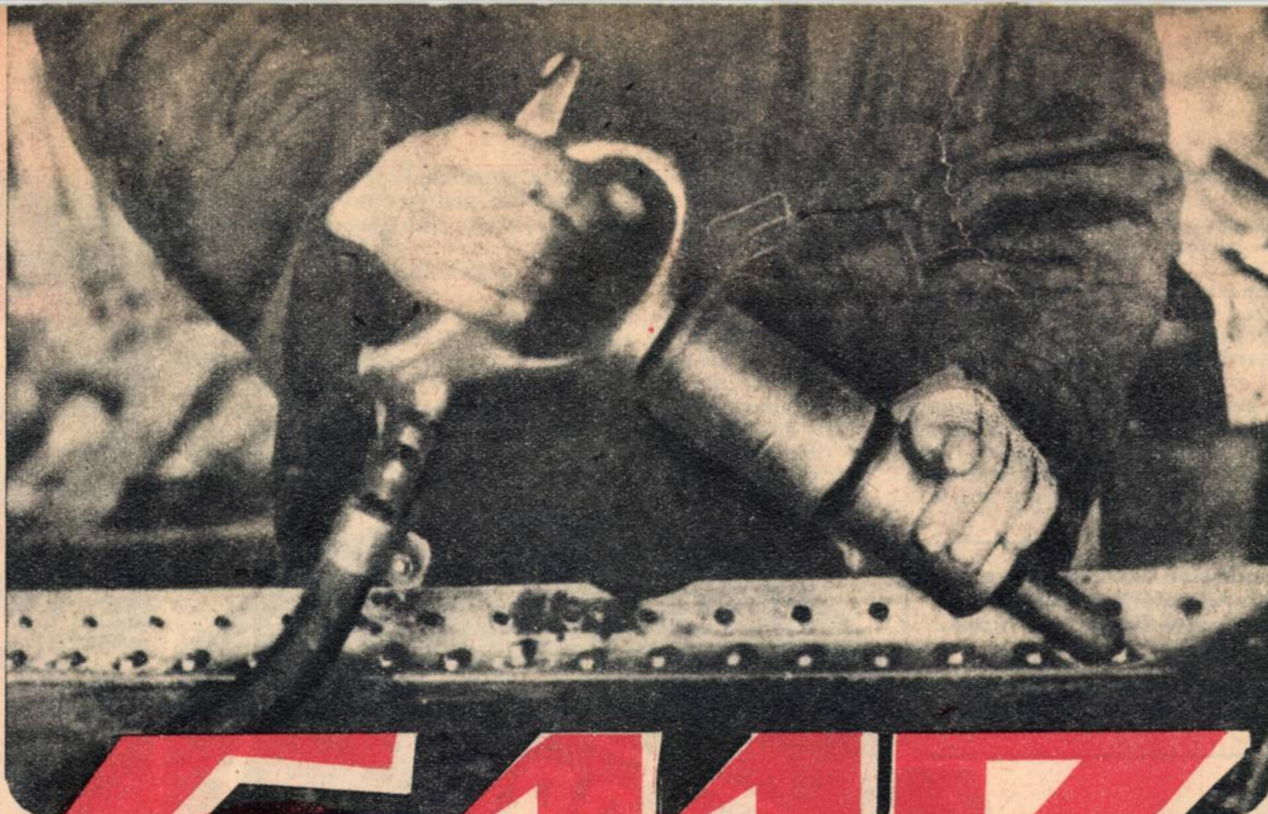
La sfârșitul primului an de exerciții, studentele au început să lucreze la mici studii de dansuri gimnastice.

Nenumărate compoziții au fost astfel realizate pe muzici de Tchaikovski și de Schumann.

In timpul vacanței grupul a vizitat litoralul mării Baltice, iar acuma, studiază compoziții din ce în ce mai noui pentru concursurile viitoare.

după **MIHAI ALEXANDROV**
de **EL. CRISTIAN**

5113

NITURI IN OPT ORE

NORMELE AU FOST DEPĂȘITE CU 800%

CÂND primul mare record al nituitorilor a fost realizat pe şantierul S.R.T.-Galaţi, unde s'au bătut 4652 nituri într'un schimb de opt ore, iureşul întrecerilor socialiste între nituitori nu a mai cunoscut stavilă.

Zi de zi şi oră de oră, se spărgeau normele pe aproape toate şantierele S.R.T., în marea cursă a depăşirii cifrei, şi aşa uluitoare. de 4652 nituri.

Iar când s'a anunţat pentru 21 Decembrie marea întrecere între nituitori, pe şantierul S.R.T.-Turnu Severin, în vederea doborârii recordului realizat de echipele Roşca Marin şi Iordăchescu Ion la Galaţi, un ritm nemaiîntâlnit a cuprins echipa muncitorului Banu Petre şi Borzuică Ion.

21 Decembrie 1948.

Ţara întreagă urmăreşte cu emoţie şi încordare întrecerea nituitorilor.

Şi marea surpriză a sosit sub forma cifrei 5.113.

5.113 nituri a bătut echipa lui Petre Banu, în cadrul întrecerii, depăşind astfel cu 800 la sută norma de lucru.

S'a lucrat pe frig, la o temperatură de 15 grade sub zero, dar cifra 4.625 a fost întrecută.

De pretutindeni au început să sosească telegrame din partea oamenilor muncii.

„Către tov. Banu Petre şi Borzuică Ion

Şantierul S.R.T.-Turnu-Severin

Vă felicităm cu toată căldura dragi tovarăşi, pe voi şi pe muncitorii echipelor voastre, pentru succesele obţinute şi vă dorim noui realizări în depăşiri de norme.

Cuvântul nostru este: alături de voi, vom merge înainte pe drumul construirii socialismului.

Muncitorii cazangii
depe şantierul S.R.T.-Constanţa"

Cifrele într'adevăr extraordinare realizate de fruntaşii nituitori dela S.R.T. Turnu-Severin şi Galaţi, au constituit un puternic stimulent pentru nituitorii din întreaga ţară.

Pretutindeni, echipele de nituitori se chiamă la întrecere.

Astfel echipa nituitorului Iarca dela „Griviţa Roşie" a primit de curând provocarea la întrecere din partea echipei nituitorului Mândru Toma.

Iată cum a înţeles echipa nituitorului Iarca să răspundă la provocare:

„Dragi tovarăşi,

Am primit provocarea voastră la întrecere. Noi ştim că succesele obţinute de echipele tovarăşilor Banu, Iordăchescu şi Roşca, au fost posibile datorită întrecerilor socialiste.

Şi echipa noastră, auzind de metodele lor de lucru caută să şi le însuşească pentru ca să obţină o înaltă productivitate a muncii.

Pornim cu însufleţire la întrecerea cu echipa voastră în cinstea aniversării unui an dela proclamarea Republicii noastre.

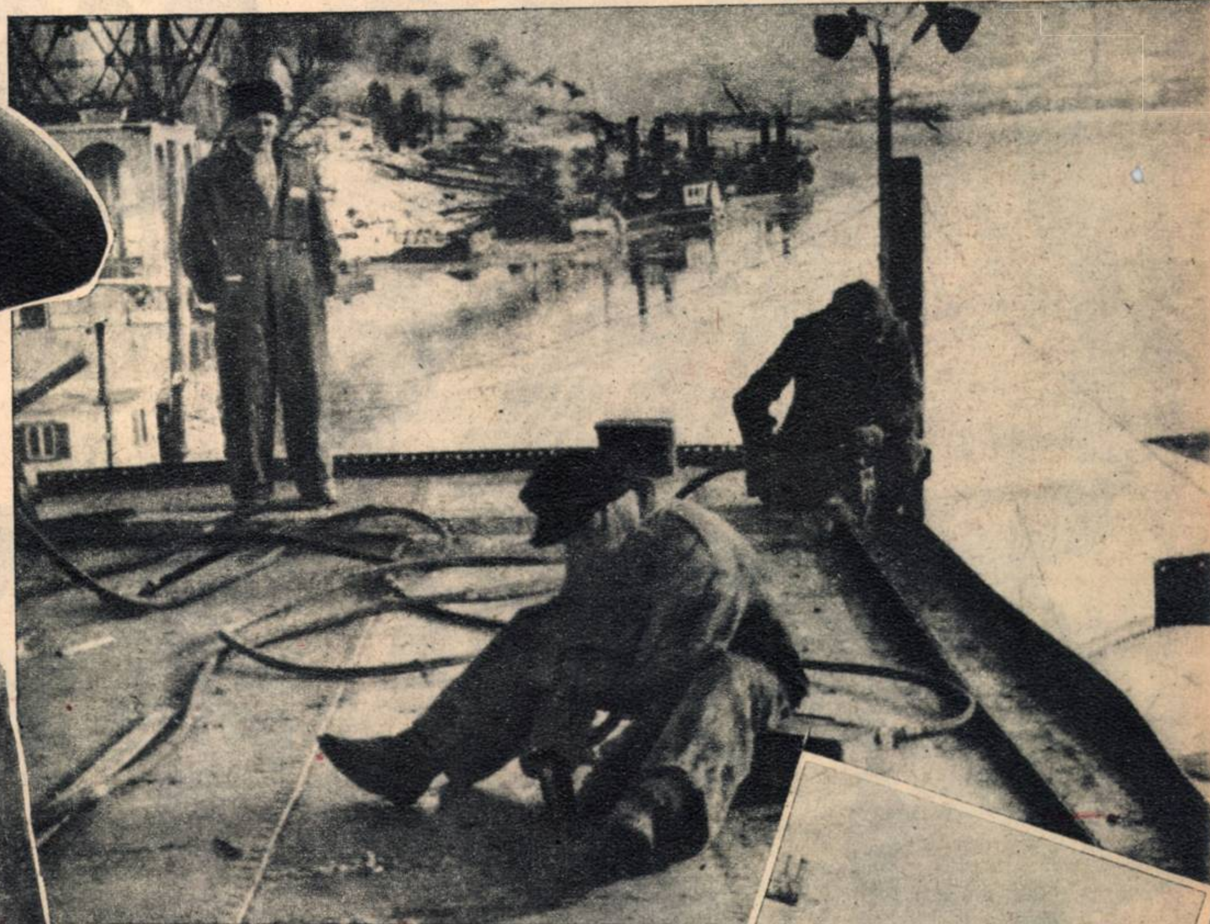
Ziua de 24 Decembrie 1948 în care am hotărât cu toţii să lucrăm pentru a mări producţia, o alegem drept ziua în care vom depune toate eforturile pentru spargerea normelor existente.

Ne luăm angajamentul ca pe lângă depăşirea acestor norme, să batem niturile fără nici un rebut".

Aşa înţeleg oamenii muncii din tânăra noastră republică populară să întâmpine aniversarea unui an, dela proclamarea Republicii lor dragi.

Sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român, forţa conducătoare în democraţia noastră populară, oamenii muncii păşesc cu hotărîre la construirea societăţii socialiste, urmând şi însuşindu-şi în toate domeniile de activitate, bogata experienţă a marei noastre vecine dela Răsărit, Uniunea Sovietică.

Nituitorul Banu Petre la lucru.

Aspecte din timpul întrecerii între nituitori.

ULTIMELE telegrame transmise de agenţiile de presă. vestesc mereu noui victorii repurtate de armata populară condusă de generalul Markos asupra trupelor mercenare ale guvernului monarho-fascist grec dela Atena.

Se ştie că, la ordinul imperialismului anglo-american, guvernul monarho-fascist grec a deslănţuit cea mai cruntă teroare împotriva muncitorimii şi ţărănimii muncitoare din Grecia, în scopul salvgardării intereselor cercurilor capitaliste internaţionale şi greceşti în această ţară.

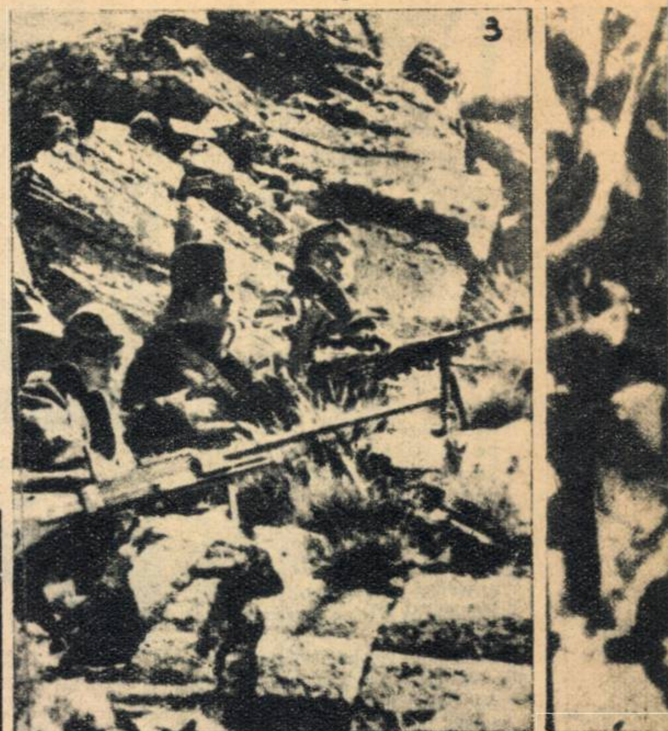
Acum doi ani, când nord-americanii au preluat asupra lor acţiunea de aservire a Greciei, înlăturând (în modul cel mai „colegial" desigur) pe englezi, tabăra imperialistă se aştepta ca rezolvarea problemei greceşti să fie chestie de luni. Se spera în această tabără că ajutoarele militare şi financiare directe pe care americanii le-ar da monarho-fasciştilor greci ar fi suficiente pentru a înfrânge poporul grec şi pentru a asigura dominaţia în Grecia a uneltelor trusturilor americane.

După nouăsprezece luni însă rezultatul este cu totul altul.

In timp ce forţele populare, mobilizate în lupta de eliberare de către Partidul Comunist Grec înregistrează succese din ce în ce mai efective, în timp ce numărul acestor forţe cresc din ce în ce şi se bazează pe adeziunea maselor muncitoare, forţele monarho-fasciste, acţionate din afară de trăgătorii de sfori dela Washington, desbinate de neîncredere în puterea lor proprie, minate de adversitatea făţişe a propriului lor popor, au o situaţie din cele mai grele.

1. Evacuarea forţată a oraşelor, întreprinsă de armata monarho-fascistă în scopul izolării trupelor democrate, a aruncat pe drumuri peste 700.000 de ţărani, dintre cari 400,000 femei şi copii.

2. Ca de altfel în toate domeniile Rezistenţei Naţionale, femeia greacă ştie să ia parte activă şi la lupta armată.

POPORUL GREC LUPTĂ PENTRU LIBERTATE

In primăvara anului 1947, când strategii americani au preluat direct comanda operaţiunilor din Grecia, sub denumirea de „observatori", ministrul de interne Zervas, unealtă umilă a Intelligence Service-ului, declară că dezastrul armatelor democrate este iminent. Acestei declaraţii i-a urmat asasinarea mişelească a fruntaşului comunist, scriitorul Zevgos, precum şi executarea unui mare număr de muncitori şi ţărani, încadraţi în mişcarea de eliberare.

Cu toate acestea, forţa armatei democrate a crescut din ce în ce iar unitatea ei şi forţa sa morală, s'au închegat în spiritul victoriilor repetate asupra guvernului monarho-fascist.

După o serie de victorii consecutive, forţele de eliberare greceşti, au putut anunţa, spre satisfacţia întregului lor popor, constituirea unui guvern democrat al Greciei Libere.

Eşecul campaniei militare monarho-fasciste din anul 1947, aduce după sine căderea guvernului ultra reacţionar „al celor 7 leaderi" şi înlocuirea acestuia cu un guvern Sophulis, aservit aceloraşi cercuri imperialiste.

Alte măşti, aceeaşi piesă.

După ce declarase în repetate rânduri, că el consideră politica americană drept catastrofală şi că el nu va accepta să ia parte la un guvern care urmează o astfel de politică, Sophulis, slugă ascultătoare a americanilor, urmează cu fidelitate politica Washingtonului, situându-se pe poziţiile luptei făţişe împotriva poporului.

O armată de 100.000 de oameni organizată şi echipată de către militariştii americani şi de către slugile lor din Grecia, în vederea campaniei din toamna anului 1948.

3. Pe frontul de luptă, în prima linie.

4. Armata de eliberare greacă, cucerind noui poziţii pe înălţimile Vitzi.

5. Supraveghind o cale de comunicaţii.

6. In aşteptarea duşmanului.

7. Serviciul sanitar, în primele linii ale frontului.

8. Un ostaş din armata democrată a căzut rănit în luptele dela marginea unui sat. El a fost ridicat de ţărani din sat şi îngrijit într'una din gospodăriile lor.

campanie anunțată cu surle și trâmbiți de generalul american Van Fleet, ca hotărâtoare în lupta împotriva armatei democrate grecești.

Deși cu un efectiv de 10.000 de soldați și având la dispoziție numai 15 tunuri și o slabă rezervă de muniții, trupele democrate, luptând împotriva unui efectiv de 100.000 mercenari monarho-fasciști înzestrați cu 200 piese de artilerie și numeroase avioane, reușesc una din cele mai frumoase victorii, decimând în munții Grammos 30% din forțele monarho-fasciste și pornind o vijelioasă ofensivă asupra ținutului Vitzi.

Pe ce se bazează forța aceasta uriașe a armatelor democrate și care este cheia victoriilor sale?

In primul rând, poporul grec a avut ocazia în nenumărate rânduri să se convingă că scopurile urmărite de monarho-fasciști sunt aservirea Greciei imperialiștilor americani și transformarea țării într'un cap de pod al imperialiștilor, în vederea unei agresiuni împotriva Uniunii Sovietelor.

Poporul grec, poate constata zi de zi că guvernul dela Atena nu mai este în fapt decât un guvern fantomă, la discreția Washingtonului care vrea să transforme Grecia într'o colonie.

Oficiosul partidului liberal guvernamental „Vima", a fost nevoit să recunoască de curând:

„In fiecare zi, poporul grec se convinge tot mai mult de faptul că drepturile guvernului se restrâng, în timp ce puterile și prerogativele misiunii americane se extind. Toate problemele grecești, care trebue să fie discutate de guvern și miniștri, sunt discutate în prealabil de ambasadorul și membrii misiunii americane. Se creează impresia că în Grecia există două guverne. In acelaș timp, se pare că nu guvernul grec este acela care dispune de o autoritate mai mare..."

Astfel, poporul grec poate constata că guvernanții dela Atena, angajați pe drumul transformării țării într'o colonie americană, trădează cele mai elementare interese ale Greciei ca stat independent. El mai constată că Armata Democrată, constitue scutul cel mai sigur și în acelaș timp chezășia independenței naționale a Greciei. Poporul grec știe că vinovații stării jalnice a economiei țării lor, care suferă de foame și de tot felul de lipsuri, sunt intervenționiștii americani și slugile lor dela Atena.

Conștient că existența regimului monarho-fascist dela Atena constitue un pericol serios și pentru pacea lumii întregi, poporul grec își întărește din ce în ce forțele sale în focul luptei hotărâte împotriva agresorilor imperialiști iar lupta sa nu poate fi încununată decât de victorie.

Horia Nicoară

„PIROGOV"

FILMUL acesta, în care este vorba de viaţa şi opera lui Pirogov, nu este un film biografic, în sensul respectării cu stricteţe a evenimentelor care s'au petrecut în decursul vieţii acestui om remarcabil.

Probabil chiar că unele personagii n'au existat în realitate, iar o parte din evenimentele povestite, s'au petrecut altfel în realitate.

Filmul „Pirogov" nu are o compoziţie dramatică severă. El cuprinde trei episoade independente, cari redau viaţa marelui medic. Episoadele sunt legate între ele, numai prin unitatea personagiilor. Nici unul nu redă caracterul lui Pirogov în desvoltare. Fiecare episod are subiectul lui independent, iar toate la un loc au la bază firul conducător al patriotismului.

...Groaznicul musafir asiatic, holera, a semănat panică şi învălmăşeală în Petersburg. Nimeni nu vrea să se lupte cu nenorocirea care s'a abătut asupra oraşului. Chefliul negustor Liadov strigă: „Proorocul a spus; peste oraş a fost trimisă ciuma, care va fi în locul ploii de piatră nouăzeci de zile şi nouăzeci de nopţi. Şi profesorul Ipatov care face parte din societatea lui de cheflii, spune: „Un singur om nu poate să facă mare lucru împotriva holerei". Pirogov, mânios, obiectează colegului său: „Un singur om, dacă va face puţin şi va muri de holeră, nu va muri ca un ticălos".

Aşa se naşte în filmul despre Pirogov tema datoriei medicului. Contrar individualistului „epicurean" Ipatov, contrar excrocului mistic, medicul Mandt, Pirogov începe lupta împotriva holerei, studiind efectele acestei molime pe cadavrele celor morţi în urma epidemiei.

Pirogov, lucrând curajos împotriva epidemiei şi Ipatov cu Mandt tratându-l până la moarte pe negustorul Liadov, — pe acest contrast se clădeşte primul episod al filmului. Tema lui se rezolvă definitiv în minunata scenă a plecării lui Pirogov cu Ipatov la negustorul muribund, pentru o consultaţie. Contrastul este accentuat de împrejurarea în care se produce controversa lui Pirogov cu Ipatov despre sensul vieţii. Pe ecran se succed minunatele plimbări la Petersburg pe „Strelka": landouri elegante şi trăsuri, . r printre ele se strecoară trăsura hodorogită a lui Pirogov la care erau înhămate două mârţoage. In trăsură, filfizonul Ipatov expune lui Pirogov filozofia sa asupra vieţii, după care „In mormânt nu ne aşteaptă decât pulberea. Şi atunci ce nevoie e să mergi pe drumul cel mai greu. Oare crezi în nemurire?"—„Cred" răspunde Pirogov. — „Acolo?" — „Nu, aici, omul este nemuritor prin faptele sale".

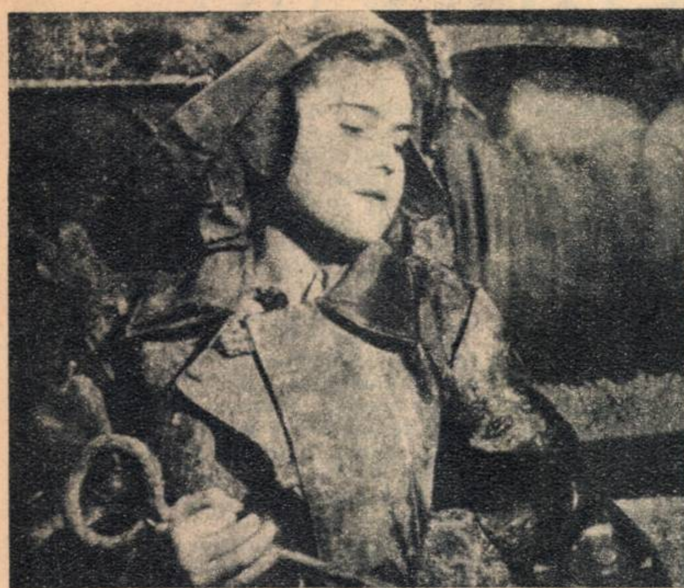
Tema celui de al doilea episod este inovaţia ştiinţifică a lui Pirogov, care a aplicat, primul, în chirurgia de războiu de câmp, narcoza. E vorba de lupta lui Pirogov, împotriva „medicinei oficiale", a făţarnicilor şi a excrocilor de tot felul.

...Demonstrarea în public a aplicării narcozei. Atmosfera este încărcată. S'au adunat şi prietenii şi duşmanii marelui învăţat. S'ar părea că au învins duşmanii, eterul pare a fi de calitate proastă, operatul e în primejdie de a sucomba, şi este necesară întreruperea narcozei. Pirogov este sdrobit, dar nu cedează. Terminând operaţia, el fuge pe poarta Institutului Anatomic strigând: „Tendinţa ştiinţei spre progres este inevitabilă şi de neînlăturat". Şi înfrângerea se transformă în victorie.

după S. BUROV

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
				X					
X									
				X		X			
	X								X
			X						
				X					X
		X						X	
			X						
				X			X		
					X				

CÂTEVA FILE DIN EDITURA P. M. R.

ORIZONTAL: 1. I. Franţev: „Naţionalismul,... reacţiunii imperialiste". — „Despre materialismul dialectic şi materialismul istoric". 2. V. I. Lenin: „Trei... şi trei părţi constitutive ale marxismului". 3. Editură.—Maestru.—Vârf în Carpaţi. 4. „Teoria marxistă a claselor şi lupta de clasă".—Calciu. 5. „Principiul...al repartiţiei după muncă". 6. „Materialism şi empiriocriticism".—Linişte! 7. Unitate de lucru mecanic.—Rufărie pentru noi născuţi. 8. Autorul broşurei dela 5 oriz. — Sală de spectacole în Bucureşti. 9. Pronume francez. — Apărut. — Plantă textilă. 10. Afinitatea dintre om şi Dunăre. — Unsoare. — Prefix de egalitate. 11. Tălpi. — ...Tolstoi.

VERTICAL: 1. Prima literă în alfabetul ebreu. — Ares la Slavi. — Bun pentru. 2. Servicii. 3. Pronume pe portativ. — Locuitor din Dongola (ţinut în Nubia). 4. Campion. — Formă a pluralului pentru oca. — Teohari Georgescu. 5. „Despre interzicerea armei atomice şi reducerea înarmărilor". 6. Autostradă. — „Istoria războiului... al Uniunii Sovietice". 7. Pronume posesiv. — Dumnealui. — Cea care face puterea clasei muncitoare. 8. Tip neproductiv. 9. Diviziune teritorială suedeză. — Cea roşie este simbol al clasei proletare.—Kil. dar nu întreg. 10. Tratat.—I. Lenin: „Două... ale sistemului capitalist". 11. I. V. Stalin: „Situaţie..., sarcini noi în domeniul construcţiei economice". — „Critica şi autocritica legea de desvoltare a societăţii sovietice".

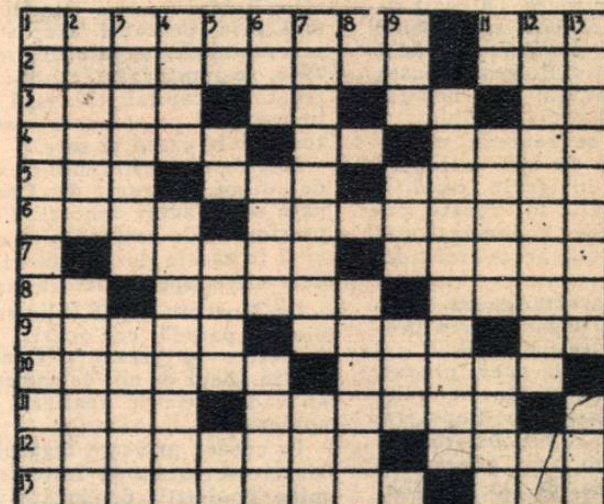
Relu I. Tornescu

IN ECHILIBRU...

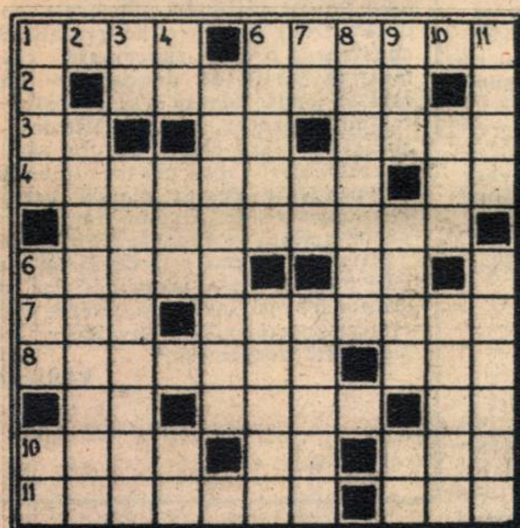
ORIZONTAL: 1. Stare de provizorat, între cer şi pământ. — Munte în Creta. 2. O virtuoasă a echilibrului, în manej. — Inventatorul marche-arriereului! 3. Onomastică — Rebus Lexicon. — Te rog, mergi, d-le Cal! — Nota Redacţiei. 4. Predau în mână (ghici ciupercă! N. A.) — Personificare masculină. — Porecla unui celebru Constănţean! 5. Animale de buzunar. — Sbilţ — Bogat la superlativ. 6. Una care sare... casa. — O producătoare de echilibru, foarte... instabil! 7. Criză, dar nu financiară! — Un echilibrist la 2000 metri înălţime... 8. In fruntea reţetei. — Motiv de echilibristică, la Circ — Ceeace posezi... în cămară! 9. Scoţian. — Sursă de nectar divin! (Italia) — Muzică în mijlocul Oceanului! 10. Un echilibru mai sigur. (fiz.) — Destinaţie exprimată. 11. A şopti, ca să audă şi vecinii! — Radical chimic. 12. Echilibrul acrobatului. — Fiul lui Anchises şi al Venerei. 13. Restaurantul la modă în China. — Intre... şi pământ.

VERTICAL: 1. In echilibru... 2. Cârmea. — Motiv de echilibru, pe... ghiaţă. (pl.) 3. Haină somptuoasă. — Provocatoare de echilibru instabil! 4. Pradă. — In echilibru, între cer şi pământ. (pl.) 5. Lică Rădulescu. — Non licet. — A ura de rău... — Un atom al veşniciei! 6. Literă cirilică. — Comună în jud. Arad — O mână din... patru! 7. O echilibristă pe... vârf de picior! — Uleiu sfânt. 8. Radu Tănăsescu. — Oraş in Italia. 9. Munte algerian. — Un zeu, făcând echilibristică, mănâncă o legumă (!?) — Măsură chineză. 10 Duşmănie. 11. Gheboaia-crème! — Aşa cum sunt acrobaţii (fem.) — Munte în jud. Bacău. 12. Altă virtuoasă a acrobaţiei, în acorduri muzicale... —Fluviu olandez. 13. Incercarea echilibrului instabil! — Fac acrobaţie... la domiciliu!

Py. Ramidon

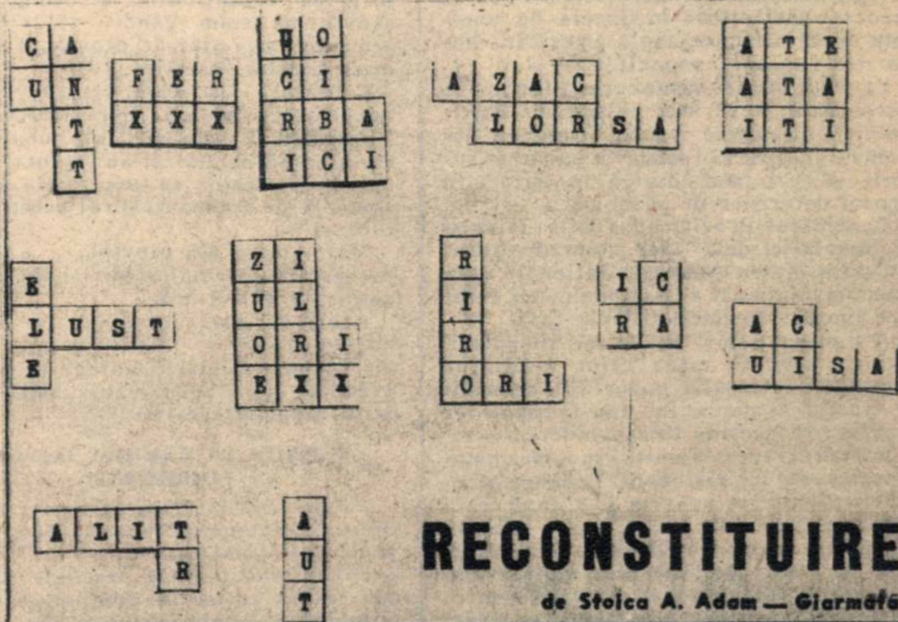
CE-O FI?

ORIZONTAL: 1. — Unul cu mai multe limbi (şi totuşi fără gură...) ...şi alta, care îţi stoarce lacrămi, vrei nu vrei. 2. — Direcţie cu „iz" enigmist! 3. — Avânt — dat cu usturoi. 4. — Colegul binecunoscutului Păcală. 5. — Una care dacă nu se deschide, nu poţi intra. — Isvor de ape minerale cu gust salin. 6. — Gură rea (fig.) — Poate fi de creion, de petrol, marină, ş. a. m. d. 7. — Arc cu coada ruptă — Coloare de toamnă. 8. — Jumătate tablou. — A rămas aşa pentrucă s'a despărţit de dumnealui! 9. — Alintare, în limbajul îndrăgostiţilor — ţin pe de margini. — Aproape orb. 10. — Pe care mersul vremii şi-a lăsat urmele — cetate astringentă!

VERTICAL: 1. — Unul care îţi face educaţia. 2. — In antichitate era simbolul vânturilor — un tot din silabe cu tâlc. 3. — Indicat — un sport comestibil! 4. — E de fier şi e paralelă cu cealaltă! — Aviator în devenire — Puţin rotunjit. 5. — Intins către coadă! — avocat. 6. — Un om care a suferit rigorile legii. 7. — O filă din enciclopedie — Fiica lui Minos. 8. — Sprinteură mitologică. 9. — Clown — când plânge el, deschidem umbrela! 10. — Nu e acelaş — E fruct, dar e şi ban. Chestie de accent, pur şi simplu!

CORNEL I. CREŢIU — Denta

REALITATEA ILUSTRATĂ
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, Str. Const. Mille 5-7-9
Telefon 5.85.88

ABONAMENTE:

3 luni . . .	Lei	325.—
6 „	„	650.—
12 „	„	1300.—

Abonamentele din provincie se trimit prin CEC cont 474 pentru Realitatea

Cu ocazia sărbătorilor, „Realitatea Ilustrată" face cititorilor săi o urare care se află cuprinsă în cele 12 fragmente de mai jos.

Aşezaţi astfel fragmentele, încât să obţineţi un patrat 10/10. Dacă aţi aşezat bine fragmentele, literele de pe orizontale, citite în continuare, vă vor face cunoscută urarea.

1948, UN AN DE ÎNFĂPTUIRI

(Urmare din pag. 13)

ajutate de muncitorime, de ţărănimea muncitoare şi de ostaşi termină înainte de termen, lucrările conductei de gaze naturale Ceanu Mare - Cluj la 15 Februarie.

Cateva zile după aceia în Sala Ateneului din Bucureşti (22 Februarie) se deschide Congresul Partidului Muncitoresc Român. Se votează Statutul şi se aleg conducătorii Partidului în frunte cu Gh. Gheorghiu-Dej, secretar general; Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu şi Lotar Rădăceanu, secretari. (In cursul anului secretariatul a fost complectat cu tov. I. Chişinevschi şi Al. Moghioroş).

Ce a însemnat această istorică înfăptuire pentru întărirea şi prosperitatea Republicii Populare Române, ne-au arătat evenimentele.

Numai un puternic detaşament de frunte al clasei muncitoare, călăuzit de învăţătura marxist-leninistă şi folosind experienţa popoarelor sovietice conduse de gloriosul său Partid Bolşevic, putea duce poporul muncitor din ţara noastră pe drumul construirii socialismului.

In timp ce în ţară se făureau condiţiile propăşirii, ţările de sub influenţa dolarului se zbăteau în grele condiţii de criză. Astfel în Italia în această perioadă au loc mari greve şi demonstraţii ale muncitorilor agricoli cari cer reforma agrară.

Luna Martie se caracterizează prin desbaterile născute prin publicarea proectului de Constituţie al R. P. R., si prin adeziunea populară la acest proect, rezultat din votarea la 28 Martie a listelor Frontului Democraţiei Populare.

Adunarea Naţională Constituantă, luând în desbatere punct cu punct proectul, votează în ziua de 15 Aprilie, noua Constituţie.

Noua Constituţie oglindind aspiraţiile poporului muncitor, întăreşte şi desvoltă libertăţile democratice cucerite de acesta prin lupta clasei muncitoare, garantându-le prin autoritatea legii fundamentale.

Termenul de încheiere a întrecerilor socialiste în cinstea lui 1 Mai, prilejuieşte o măreaţă demonstraţie de forţă muncitorească, de solidaritate internaţională. In întreaga ţară oamenii muncii, însufleţiţi de un entuziasm de nedescris, îşi manifestă recunoştinţa şi prietenia faţă de URSS, şi se angajează să lupte mai departe pentru întărirea Republicii sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român. Totodată ei îşi manifestă revolta împotriva represiunilor anti-muncitoreşti din ţările dominate de imperialişti.

In acelaş spirit de solidaritate internaţională are loc la 14 Mai în Capitală un mare meeting de protest la care participă 300.000 cetăţeni cari manifestează contra teroarei deslănţuită în Grecia de uneltele imperialiştilor anglo-americani împotriva poporului muncitor.

La 10 Iunie în urma cererii făcută de guvernul R. P. R. din iniţiativa Partidului Muncitoresc Român, Uniunea Sovietică acceptă să reducă la jumătate sumele pe care ţara noastră le datora în contul datoriilor de război.

Centenarul Proclamaţiei dela Islaz şi al Revoluţiei dela 1848, coincid votării de către Marea Adunare Naţională a actului revoluţionar al Naţionalizării celor mai importante industrii din ţară.

Din mâna celor puţini şi hrăpăreţi, uzinele trec în mâna celor mulţi, ca bunuri ale întregului popor. Fiii devotaţi şi cinstiţi ai poporului iau în mâna lor conducerea acestor întreprinderi.

Răsunetul acestei măsuri în lumea muncitoare este impresionant. Pe lângă recunoştinta pe care aceasta şi-o manifestă faţa de Partidul Muncitoresc Român de peste tot vin angajamentele de a munci cât mai mult cu cât mai mult avânt.

— „Azi, când nu mai muncim pentru patronul hrăpăreţ, când munca ne aparţine, noi muncitorii din fabrica... ne luăm angajamentul. Aşa suna textul a zeci de mii de telegrame, venind dela minerii văii Jiului, dela cei din uzinele 23 August, Dermata, I.T.A., sau dela şantierele portului Brăila. Aceiaş însufleţire. Un spirit nou, ne mai întâlnit se naşte.

Care este în acest timp situaţia în lagărul imperialist?

...Ziarele anunţă zilnic. Muncitorii din portul Marsilia au declarat grevă. Minerii francezi protestează contra urcării preţurilor. La Milano poliţia a tras asupra unei manifestaţii paşnice de protest contra manevrelor imperialiste în Grecia. Armatele partizanilor greci luptă eroic. In Indonezia mişcările populare iau o amploare din ce în ce mai mare.

In luna Iunie are loc în Republica Populară Română o întrunire a Biroului Informativ al Partidelor Comuniste şi Muncitoreşti care condamnă politica naţionalistă a grupului conducător din fruntea Partidului Comunist din Jugoslavia. Rezoluţia publicată cu acest prilej demască politica trădătoare a clicii condusă de Tito care a părăsit linia marxism-leninismului printr'o deviere naţionalistă. Această rezoluţie însuşită de partidele comuniste din toată lumea îndeamnă pe comuniştii jugoslavi să păstreze spiritul internaţionalismului proletar şi consecvenţa marxist-leninistă luptând împotriva tendinţelor actualilor conducători ai Partidului Comunist Jugoslav.

La 3 Iulie ia fiinţă Comisia de Planificare, în grija căreia stă alcătuirea planului general economic.

Pe linia luptei de clasă la ţară, prin decretul asupra colectărilor prisosului de cereale din recolta anului 1948, se limitează ţăranilor chiaburi, exploatatori capitalişti la ţară, posibilitatea îmbogăţirii pe spinarea maselor muncitoare dela oraşe şi sate.

In timpul acestei luni de vară, dreptul de odihnă, asigurat de Constituţie, capătă un caracter concret. Un număr impresionant de oameni ai muncii sunt trimişi în casele de odihnă dela munte sau dela mare, special amenajate.

La Moscova, la, 15 Iulie are loc o grandioasă paradă cu ocazia zilei aviaţiei sovietice în prezenţa Generalissimului Stalin. Zeci de mii de oameni au prilejul să vadă ultimile realizări ale tehnicei sovietice.

In ceeace priveşte lagărul imperialist. ziarele scriu: la 14 Iulie la Roma, Palmiro Togliatti, conducătorul Partidului Comunist Italian, este atacat de un agent al reacţiunii care trage asupra sa patru gloanţe de revolver. Din toate colţurile lumii oamenii muncii înfierează acest mârşav atentat.

In Franţa nemulţumirea contra guvernului care a vândut ţara prin „planul Marshall" trusturilor americane provoacă o nouă criză de guvern.

In Palestina, în Grecia, în Indonezia, în China, lupta imperialiştilor anglo-americani se înteţeşte.

In cursul lunii August la Hunedoara intră în funcţiune un nou Furnal înalt. Metalurgia va avea un plus de producţie datorită acestei realizări a muncitorilor şi tehnicienilor.

La Belgrad are loc Conferinţa pentru reglementarea navigaţiei pe Dunăre.

Prin energica acţiune a delegaţiei sovietice în frunte cu A. I. Vâşinski, sprijinit de delegaţiile celorlalte ţări de democraţie populară, Dunărea trece sub controlul statelor riverane. Cu toate încercările puterilor apusene Conferinţa votează proectul de navigaţie propus de Uniunea Sovietică.

La 25 Septembrie se inaugurează în Bucureşti, Stadionul Republicii, terminat înainte de termen prin munca muncitorilor brigadierilor şi tehnicienilor. La inaugurarea lui reprezentanţii Partidului Muncitoresc Român şi Guvernului subliniază rolul educativ şi de întărire fizică pe care îl are sportul pentru fiii clasei muncitoare.

In timp ce la noi începutul lunii Octomvrie aduce scăderi de preţuri la mărfurile produse de Stat, în Franţa izbucneşte greva celor 350.000 de mineri.

La 22 Octomvrie se termină linia Filiaşi - Bumbeşti - Livezeni. Această linie ferată care leagă bazinul carbonifer din Valea Jiului cu nordul ţării a fost terminată la 7 luni după deschiderea şantierului prin munca a 27.000 de muncitori, brigadieri şi tehnicieni şi va însemna o importantă economie de timp şi materiale.

In această perioadă o importantă reformă se realizează.

Apărută parţial la 15 Octomvrie, reforma învăţământului se va întregi prin dispoziţiuni ulterioare pentru ca în totul ei să însemne o importantă reorganizare a învăţământului pentru creiarea unei şcoli populare, ştiinţifice şi realiste.

Şcoala nouă pe lângă că va deschide larg uşile pentru oamenii muncii, va da ţării cadre pregătite acolo unde nevoile o cer. Ea va contribui la ridicarea materială şi culturală a poporului.

Spre sfârşitul lunei Octomvrie justiţia poporului condamnă un lot de complotişti sabotori şi spioni cari unelteau în serviciul imperialismului anglo-american.

La 29 Octomvrie se deschide cel de al doilea Congres al Asociaţiei pentru Strângerea Legăturilor de Prietenie cu URSS-Arlus. Acest eveniment deschide seria manifestărilor din cadrul Săptămânii Prieteniei Româno-Sovietice.

In toate colţurile ţării, uzine, ogoare, şcoli, instituţii de cultură, întrecerea în cinstea lui 7 Noemvrie a angrenat toate forţele productive.

Se urmăresc grafice, se fac rapoarte, se controlează normele.

Spiritul nou în muncă se manifestă peste tot. Sărbătorirea zilei Marei Revoluţii Socialiste aduce în faţa tribunelor în care se aflau conducătorii Partidului Muncitoresc Român şi ai Guvernului, coloane purtând drept trofee, placardele cu cifre, cu grafice:

„Am depăşit cu 20%, cu 30%, cu 100% planul de muncă".

Expoziţia de colaborare economică Româno-Sovietică încheie şirul manifestărilor din cadrul sărbătorirei Săptămânii Prieteniei Româno-Sovietice.

Un important eveniment cultural este deschiderea Expoziţiei anuale de Stat a artelor plastice care prezintă preocupările noi ale creatorilor de artă, pictori şi sculptori.

In anul 1948 un deosebit avânt au luat şi arta şi literatura, devenind şi ele un bun al poporului muncitor.

Când zilele anului se împuţinau la număr publicarea rezoluţiei C.C. al Partidului Muncitoresc Român privind chestiunea naţională, pune problema unei adânciri a chestiunii şi a însuşirii ştiinţei marxiste-leniniste-staliniste pentru înţelegerea problemei şi pentru lichidarea ultimelor rămăşiţe ale naţionalismului burghez.

★

Anul 1948 a fost un an de luptă şi înfăptuiri. In frunte cu Partidul Muncitoresc Român, clasa muncitoare şi întregul popor au făcut un important pas înainte urmând pilda eroicelor popoare Sovietice.

In afara graniţelor noastre am putut urmări viaţa în cele două lagăre.

In lagărul imperialist şi aţâţător la răsboaie am văzut tendinţa agresivă a trusturilor şi a politicienilor de a asupri popoare, de a le învrăjbi.

Istoria va vorbi de sângele curs din belşug în Indonezia, în îndepărtata Asie, în Grecia, Palestina, sau Spania;

va vorbi de înrăutăţirea condiţiilor de viaţă în ţările de sub influenţa dolarului în Franţa, în Italia;

şi chiar de condiţiile grele de viaţă, de limitarea libertăţilor propriilor lor popoare.

In lagărul paşnic, în frunte cu Uniunea Sovietică, unde popoarele conduse de Partidul Bolşevic, de genialul Stalin. construesc o fază superioară: comunismul, în ţările de democraţie populară cari se consolidează şi se desvoltă construind în cântec, cu propriile lor forţe, societatea fără clase, sau în sânul popoarelor cari luptă pentru libertate, şi independenţă: chinez, spaniol, grec, francez, unitatea de acţiune împotriva imperialismului se încheagă din ce în ce.

Viitorul nu poate fi decât al acelora cari posedă cheia propriului lor destin, ştiinţa cea mai înaintată, averea muncitorilor de pretutindeni, învăţătura Marxist Leninistă despre lume.

RAUL RADU

O ŞCOALĂ DE IMPIEGATE

(Urmare din pag. 11)

La întrebarea noastră, tov. Dincă Ioan, director al Şcolii de impiegate, ne lămureşte cum a luat naştere această şcoală:

„De fapt, atunci când noi am publicat în presă condiţiunile de admitere în şcoală, nu ne-am gândit că elementul femenin va fi atât de prompt să dea urmare acestor inserţii.

Când însă, la toate centrele noastre importante din ţară: Bucuresti, Craiova, Timişoara, Braşov şi Cluj, numărul masiv al candidatelor şi-au înaintat actele, ne-am dat seama că vom creia o clasă specială de fete, în cadrul şcolii de impiegaţi.

Majoritatea din provincie, elevele locuesc la căminul şcolii şi iau masa la cantinele C.F.R.-ului.

Acele din eleve care au fost funcţionare de birou la Calea ferată, continuă a-şi primi salariile integral, celelalte având şi ele o bursă echivalentă cu salariul unui telegrafist.

O VIZITA LA CAMINUL ELEVELOR IMPIEGATE

Pătrunzând în clădirea parter a Căminului, te întâmpină pretutindeni o curăţenie sclipitoare.

Din primul hall, se deschide un coridor întins, cu uşi pe dreapta şi stânga.

Am ales la întâmplare şi am bătut la una din aceste uşi.

Ne deschide, cu priviri cercetătoare şi puţin mirate de prezenta noastră, o elevă drăguţă, brună şi cu trăsături energice.

Delegatul Comitetului de „Grup şcolar", care ne însoţea, ne prezintă şi explică scopul vizitei noastre.

La rându-i, eleva Motelică Galina, ne prezintă celor patru colege, cu care împarte o cameră spaţioasă cu 5 paturi.

Masa de lucru rânduită frumos: ici un covoraş, colo o chitară, camera e chiar cochetă şi pe deasupra, călduroasă. Lemne elevele au la discreţie.

„Cum vă place fetelor ce i-am spus? — întrebă tocmai o elevă pe colegele sale, când am intrat noi în odae.

„Cui şi ce i-aţi spus? ne interesăm cu indiscreţie.

Cu o privire circulară, eleva în chestiune se consultă cu colegele ei şi se hotărăşte să ne spună şi nouă de ce era vorba:

„Inchipuiţi-vă, azi la cantină, numai ce aud pe un controlor cu barbă, că spune tovarăşului său de masă:

— „Le vezi, fete frumoase, dar nu prea cred că s'ar face impiegate...

„Şi cam de ce nu crezi? — l-a întrebat Grigore Elena, fiică de plugar din Dolj.

Bătrânul controlor, a încercat să obiecteze câte ceva, dar în cele din urmă, a trebuit să recunoască lipsa de argumente.

MUNCA ŞI RECREEARE

Programul cursului, cere o atenţie vie.

Cei 20 de profesori, ingineri, specialişti şi tehnicieni, predau un noian de materii destul de complicat, dar necesar unei temeinice pregătiri profesionale.

Mai întâi telegrafia, apoi semnalizarea (fetele au cerut ca prin rotaţie să poată călători pe locomotivă, de unde vor deprinde mai bine unele semnalizări). Această cerere, considerand că elevele au propus să se facă Duminica — renunţând la ziua lor de odihnă — dovedeşte simţul desvoltat în care înţeleg a şi apropia cunoştinţele şcolare.

Practica de Comerţ, Taxare, Mesagerie, Coletărie, Regulamente, Transport, Exploatare, International, Călători, Mărfuri, etc.

Multe de studiat, multe de văzut, multe de deprins.

ORGANIZARE ŞCOLARA ŞI ACTIVITATE POLITICA

Făcând parte din şcolile tehnice ale Căilor Ferate, (16 la număr) fireşte că şcoala de impiegate, duce şi o activitate politică, în concordanţă cu toate grupele şcolare. Astfel, la solicitarea tov. Barbu Ioan, preşedinte al Comit. de Birou al grupelor şcolare, toate cele 25 de eleve, au primit atribuţiuni pe care le îndeplinesc cu devotament şi conştiinţă de clasă, cu adevărată ardoare

In cadrul întrecerilor socialiste, au avut de rezolvat într'o primă etapă, până la 7 Noembrie, următoarele:

1. — Ridicarea nivelului cultural al elevilor.

2. — Ridicarea nivelului ideologic şi politic.

3. — Lichidarea absenţelor şi învoirilor.

Toate aceste strădanii, au caracter de întrecere între toate grupele şcolare. Acum, se găsesc în cea de a II-a etapă a întrecerilor.

Lucrând după un plan de muncă bine întocmit, raţionalizând fiecare clipă, întregul colectiv reuşeşte să-şi ridice nivelul cultural şi politic.

OCT. CORTEA

FAMILIA ȘI CĂSĂTORIA ÎN U. R. S. S.

(Urmare din pag.)

ciproce ale soților, regimul bunurilor matrimoniale, divorțul, raporturile reciproce între părinți și copii.

Dela instaurarea sa, Statul Sovietic a eliberat femeia de servitudine, i-a asigurat toate posibilitățile de a ocupa situațiuni egale cu acelea ale bărbatului, în toate domeniile vieții politice, în aparatul de Stat, instituții economice, în viața culturală și socială.

Prin Constituție i s'a asigurat dreptul la muncă, pe picior de egalitate cu bărbatul.

Femeea are drepturi egale cu bărbatul și în ceeace privește salariile, asigurările sociale, concediile plătite, dreptul la învățătură.

Deasemeni, femeii îi sunt asigurate avantaje speciale, ca acela al concediului plătit în timpul sarcinei și după naștere. Creiarea unei vaste rețele de maternități, creșe și grădini de copii, pentru a-i îngădui să-și implinească rolul de mamă.

Aceste garanții dau femeii sovietice — în ultimă analiză — posibilitatea de a participa la consolidarea societății socialiste și de a contribui activ în conducerea afacerilor de Stat, deasemeni și în toate domeniile științei, artei, etc.

Femeea măritată poate purta numele soțului sau, după dorință, poate să-și păstreze numele ei de fată. Bărbatul deasemeni poate lua numele soției sale.

Măritându-se, femeea își păstrează naționalitatea și la fel su soțul, își poate păstra ocupațiile și drepturile de dinainte de căsătorie. Deasemeni, are aceleași drepturi ca și soțul, asupra bunurilor acumulate în timpul căsătoriei.

Referitor la copii, femeea are aceleași drepturi juridice ca și bărbatul: să-i crească și să le dea educație. In caz de divorț, copiii rămân la unul din soți, dacă părțile interesate sunt de acord. Acela din soți care părăsește căminul este cel obligat să asigure sprijinul material copiilor până la majoratul acestora.

In scopul consolidării căsătoriei, legea sovietică interzice căsătoriile între rude apropiate sau între minori.

Deasemeni, devin nule căsătoriile efectuate sub presiunea amenințărilor, sau când unul sau altul dintre soți, mai este unit prin legături de căsătorie, care n'au fost încă desfăcute.

Uniunea Sovietică este singura țară unde căsătoriile din interes, au încetată să mai existe.

In contrast cu societatea burgheză, căsătoria în Uniunea Sovietică, este întemeiată pe dragoste și încredere reciprocă între soți.

S'au văzut realizate cuvintele lui Frederic Engels, care spunea despre societatea socialistă că va creia o nouă generație de oameni, cari nu vor mai fi înclinați niciodată să cumpere femeile pe bani sau cu ajutorul altor mijloace de presiune socială, deasemeni că va creea o generație de femei cari niciodată nu se vor mai uni cu un bărbat altminteri decât sub imperiul unei dragoste adevărate.

O libertate absolută — îndependentă — de a contracta acest pas important care este căsătoria, desbărată de orice constrângere de ordin economic.

Acestea sunt bazele pe care se clădesc căsniciile în U.R.S.S.

Dacă la noi, legea pretinde acordul mutual la înregistrarea căsătoriei, — în schimb consimțământul părinților sau tutorelui nu este câtuși de puțin pretins.

Legea sovietică, pretinde aplicarea riguroasă a principiului monogamiei, conformă moralei comuniste. Cu adevărat realizată, această lege nu este decât în societatea socialistă, unde au încetat să existe bazele proprietății particulare, aservirea economică și juridică a femeii, prostituția, dezagregarea familiei, moravurile ușoare. Decretul din 8 Iulie 1944, precizează că singură căsătoria înregistrată, este recunoscută de Stat și este sub protecția sa. Autoriză desvolarea căsătoriei, stabilind modalitățile legale ale divorțului. Intre altele, motivul divorțului poate fi refuzat de tribunal. Modalitățile prevăzute de legea divorțului, (necesitatea de a înfățișa cauzele în fața a două instanțe, de a cita martori în mod obligatoriu și de a discuta în mod public etc.,) tind deasemeni de a reuni baza familiei. Disolvarea căsătoriei, pune în cele mai multe cazuri, chestiunea soartei copiilor. Statul sovietic, nu poate privi cu indiferență o problemă atât de importantă ca divorțul.

Judecătorul de pace are obligația de a încerca o împăcare între părți. Numai după ce această tentativă a rămas fără rezultat, cei doi soți pot cere din nou divorțul. Legea nu precizează care anume motiv de divorț poate fi considerat valabil. Tribunalul singur are căderea să aprecieze, ținând seamă de interesele Statului și ale individului; dar mai cu seamă de interesele copilului.

Practica ultimilor ani, a arătat că drept urmare a apariției decretului asupra divorțului din 8 Iulie 1944, numărul divorțurilor a scăzut simțitor. Două treimi din cererile de divorț depuse în fața tribunalului, au fost decise de comun acord în vederea separației.

Procentajul de cazuri în care tribunalul refuză să pronunțe divorțul, este foarte scăzut, numai 5-6% din cazurile judecate.

Să cităm spre exemplu, cazul cetățeanului B. care s'a adresat tribunalului din Moscova pentru a cere divorțul. Cei doi soți erau uniți de peste 35 de ani și aveau patru copii. B. demonstra că cere divorțul dat fiindcă în ultima vreme, au izbucnit neînțelegeri între el și soția lui. Femeia se opunea acestor motive. Tribunalul socotind neconvingătoare motivele invocate de soț, refuză divorțul.

Raporturile între părinți și copii, sunt deasemeni socotite un domeniu important al dreptului familiar sovietic.

Statul Sovietic, face toate eforturile ca să asigure copiilor sovietici o copilărie fericită.

Drepturile părinților sunt determinate exclusiv de interesele copiilor — spune legea sovietică. Părinții cari nu fac față obligațiilor lor, cari își întrebuințează greșit prerogativele, dovedind brutalitate împotriva copiilor, sunt pasibili de a fi lipsiți de drepturile paternale sau materne și copilul este încredințat Statului.

In asemenea cazuri, Legea obligă pe părinți să suporte cheltuielile de întreținere ale copilului.

Legea obligă părinții de a-și crește copiii minori și de a veghia asupra educației lor în așa fel, încât copilul să poată exercita o activitate socială.

Abandonarea copilului este pedepsită cu închisoarea. Mijloace de întreținere pentru copil, pot fi cerute pe cale legală.

Deasemeni, conform legilor sovietice părinții bătrâni și incapabili de a munci, au dreptul de a pretinde ajutor material dela copiii lor adulți. Tribunalul poate fi sezisat în aceste situațiuni și poate obliga copiii în sensul amintit.

Decretul Prezidiumului Consiliului Suprem al U.R.S.S. din 8 Iulie 1944, a adus deasemeni modificări foarte importante situației legale a copiilor născuți în afara căsniciei. Altădată, când părintele refuza să întreție copilul, mama se adresa tribunalului, cerând o pensie alimentară până la majoratul copilului. In cele mai multe cazuri, trebuia să se facă în acest scop proba paternității. Aceasta procedură era umilitoare și penibilă pentru mamă. Acum, mama singură, adică mama care nu și-a înregistrat căsătoria, are dreptul a cere Statului sovietic — și acest drept i se acordă — să i se plătească o pensie alimentară până ce copilul împlinește 12 ani. Dacă mama se mărită, ea păstrează dreptul la această pensie pentru copil. Sau, mama singură poate încredința copilul Statului și-l poate ori când relua.

Măsurile luate de Statul nostru pentru protecția familiei sunt aplicate pe o scară întinsă. Maternitatea este considerată ca o funcție înaltă și mama cu mai mulți copii este obiectul atenției și grijei speciale a societății.

De 10 ani, mamele cu copii numeroși, primesc din partea Statului o alocație specială. In 1945, mamele cu familie numeroasă, cât și mamele singure au primit din partea Statului, ca alocație o sumă totală de 2 miliarde de ruble iar în 1946, această sumă s'a ridicat la 4 miliarde ruble.

O colhoznică din regiunea Vologda, Ana Moskaliova, are 10 copii. In cursul ultimelor ani, ea a primit ca alocație 40.000 ruble.

In societatea sovietică, maternitatea este aureolată de glorie. Mamele care au crescut copii numeroși, capătă titlul de „mame-eroine" Măsura în care s'a desvoltat protecția maternității, în U.R.S.S. este greu să poate fi înțeleasă de femeile din alte țări.

Femeile însărcinate și mamele ce alăptează, beneficiază de avantaje speciale în ceeace privește condițiile lor de trai și muncă.

Concedii de naștere, alocație de naștere, etc.

Clinici și Maternități, pentru femei însărcinate, pentru copii bolnavi, lăptării, etc.

In cursul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, familia sovietică a avut multe probe de trecut și ea le-a dus pe toate la bun sfârșit.

Unită, făcând dovada capacității sale de a lega interesele sale cu acelea ale întregii țări, familia sovietică a dat dovada de neuitat a unui patriotism fără asemănare.

Familia sovietică, prin spiritul ei de sacrificiu și eroismul ei, a arătat că știe să-și apere și să-și desvolte patria.

CRONICA EXTERNĂ

(Urmare din pag. 3)

Printr'un comunicat al miniștrilor de afaceri străine ai puterilor occidentale, s'a dat răspuns comunicatului sovietic, arătându-se intențiunea de a se supune chestiunea Berlinului, Consiliului de Securitate. In ziua de 4 Octombrie Consiliul de Securitate a abordat chestiunea așa numită berlineză, în urma insistențelor guvernelor puterilor occidentale. D-l Vîșinschi a protestat energic împotriva acestui fapt, arătând că nu este de competința Consiliului de Securitate. Argumentarea s'a bazat pe faptul că prin acest procedeu se calcă articolul 107 al Chartei Națiunilor Unite.

In ziua de 13 Octombrie s'a încheiat discuția generală în Comitetul politic al Adunării Generale a O. N. U.-ului, cu privire la propunerile sovietice în legătură cu înterzicerea armei atomice. S'a constituit un subcomitet, care urmează să pregătească un proect de decizie privitor la propunerile sovietice. In fapt, cu majoritatea de voturi a blocului anglo-american, Comitetul politic a adoptat rezoluția canadiană, care lasă Statelor-Unite toată libertatea de acțiune pentru fabricarea bombei atomice în afara oricărui control. Delegații Uniunii Sovietice și ai statelor de democrație populară, au votat contra rezoluției. Zece delegații s'au abținut, iar delegația Guatemalei a refuzat să ia parte la vot.

In ziua de 29 Octombrie presa sovietică a publicat interview-ul acordat de Generalissimul Stalin corespondentului ziarului „Pravda" în legătură cu atitudinea reprezentanților puterilor occidentale în chestiunea Berlinului.

★

In ziua 2 Noembrie au avut loc alegerile prezidențiale în Statele-Unite, d-l Truman fiind reales în postul de Președinte. In felul acesta „Partidul democrat" păstrează mai departe puterea. Utilizând un truc demagogic, Președintele Truman a anunțat abolirea legilor anti-muncitorești Taft-Hartley, pentru ca imediat după consolidarea situației d-sale, să uite de aceste făgăduelі, ba mai mult să studieze agravarea legii Wagner, căreia i se va da un caracter accentuat anti-sindical.

★

Lunile de toamnă au adus grele înfrângeri armatei Kuomintangului, care s'a retras în dezordine, cedând armatelor victorioase ale lui Mao Tse Dun teritorii imense, importante depozite de armament și munițiuni, cași puncte strategice de prim ordin.

In ziua de 6 Noembrie D-l Molotov a prezentat în ședința solemnă a Sovietului din Moscova un raport consacrat celei de a 31-a aniversări a Marei Revoluții Socialiste din Octombrie.

In ziua de 7 Noembrie au avut loc în întreaga Uniune Sovietică, ca și pretutindeni, manifestații cu prilejul sărbătoririi celei de a 31-a aniversări a Marei Revoluții Socialiste din Octombrie.

★

In cursul lunei Noembrie s'a promulgat în Germania occidentală legea Nr. 75, prin care se retrocedează proprietarilor germani conducerea și exploatarea industriei siderurgice din Ruhr. Protestul Franței prin D-l Schumann, Ministrul Afacerilor Străine, nu a avut niciun efect, decât pe acela al unor abia camuflate amenințări din partea Washington-ului, care a „avertizat" guvernul marionetă francez pentru nedisciplină. Dealtfel situația guvernului D-lui Queuille este destul de grea, deoarece în acest răstimp s'au produs grevele minerilor. Poliția D-lui Jules Moch, ministru de interne, a tras în mulțime, dar cu toate crimele făptuite, voința de luptă și de victorie a muncitorimii franceze nu a putut fi înfrântă.

★

Ultimile zile ale sesiunii Adunării Generale a O. N. U.-ului au fost grele pentru reprezentanții puterilor occidentale. D-l Andrei Ianuarevici Vîșinschi, șeful delegației sovietice, a atacat din plin problemele de mare importanță internațională, ca aceea a admiterii de noui state în O. N. U., problema interzicerii armei atomice, precum și proectul pentru drepturile omului. D-l Vîșinschi a demascat sistematic adevăratele tendințe de dominare, de asuprire și de imixtiune în viața altor state ale puterilor occidentale, isbutind să obție însemnate succese în decursul acestei sesiuni.

Condus de Uniunea Sovietică, grupul statelor democratice și anti-imperialiste văd terminându-se activitatea politică internațională a acestui an, cu un indiscutabil succes moral al lor. Cu prilejul ultimilor discursuri, cari s'au ținut în fața Adunării Generale ale celei de a treia sesiuni a O. N. U.-ului, s'a văzut că toată grandilocvența delegatului american James Forster Dulles nu a putut să acopere insuccesul taberei imperialiste. Insuși președintele acestei sesiuni, d. Evatt, a trebuit să recunoască, că rezultatele au fost mai mult negative și că nu puteau da loc la satisfacție. Dar categoric, precis, a fost discursul d-lui Andrei Ianuarevici Vîșinschi, care a sintetizat activitatea celei de a treia sesiuni a O. N. U.-ului, demascând tendințele beliciste ale grupului puterilor occidentale, mânate de interesele monopoliștilor depe Wall-street și din Londra.

Al. Calistrat

PRIMUL CRĂCIUN IN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

(Urmare din pag. 15)

Jucării care să formeze un spirit sănătos, constructiv, copilului, cetățeanul de mâine al unei lumi noi, de muncă, de cinste, de sănătate morală.

Cuburi de construcție, mașini și unelte, traforaje, vapoare și avioane care să-i desvolte gustul și aptitudinile pentru tot ce înseamnă muncă constructivă.

★

In atelierul mare și lung de abia-i poți zări extremitatea din fund, mașinile de cusut s'au luat la întrecere în uruitul lor.

O lucrătoare a intrat pe ușă cu brațul plin de material croit și a pornit să le împartă în fața fiecărei mașini.

Lucrătoarele potrivesc stofa sub piciorul acului de cusut, ața însăilează cu repeziciune cusătura, mâinile urmăresc și potrivesc mersul mașinilor care au pornit la întrecere în goană nebunească.

Imbrăcăminte pentru lumea muncitoare, îmbrăcăminte pentru oamenii cari trudesc pe ogoare, în fabrici și uzine; pentru copiii muncitorilor cărora li se pregătesc sărbători fericite.

. . . .

Când odată cu lăsarea serii luminile de neon încep să strălucească în roșu sau în albastru la vitrinele magazinelor, ochii trecătorilor mângâe mulțumiți toate bunătățile expuse acolo, mărturie vie a muncii de ridicare a producției țării acestea în toate ramurile.

Magazinele de Stat au început să răsară aproape în fiece cartier. Tot așa cooperative, care reprezintă pentru lumea salariată posibilități concrete de cumpărare.

Pânzeturi sau încălțăminte, stofe sau mătăsuri, umplu rafturile magazinelor de Stat, în fața cărora îmbulzeala nu mai contenește de dimineață până seară.

Undeva, în înserarea care s'a lăsat peste oraș, a răsunat un cântec, cântec triumfător de muncă și de luptă... Glasurile de copii se înalță cristaline, dincolo de ferestrele școlii și pornesc să se împrăștie deasupra orașului care freamătă în ritmul muncii intense.

Cântecul pregătește clipa în care copiii, toți copiii din țara aceasta vor porni să înalțe, în jurul bradului, sub crengile frumos împodobite, imn de mulțumire celor cari le-au redat copilăria.

ADA BÂRSEANU

Văzută dela Varşovia

(din «Szpilki.»)

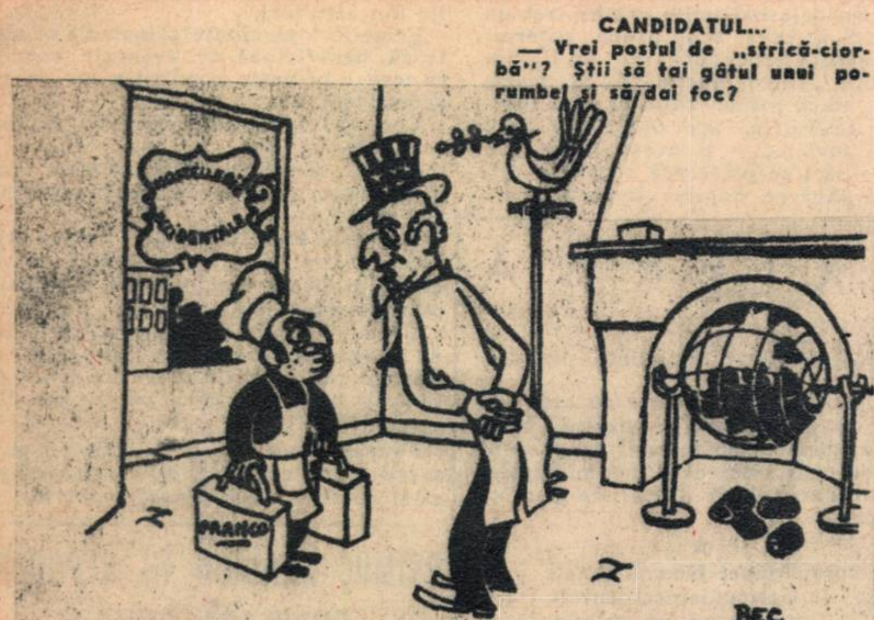

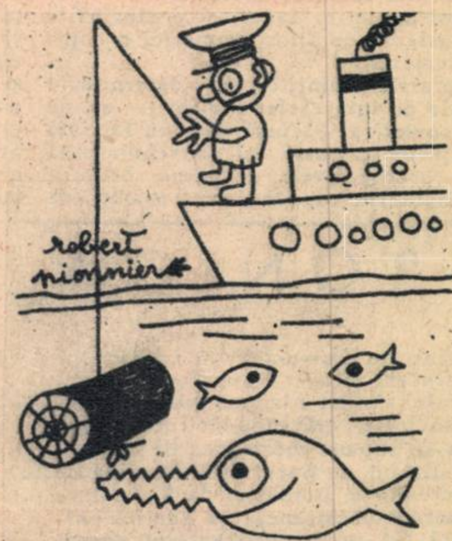

— O iubesc, mult, puţin, deloc...

CANDIDATUL...

— Vrei postul de „strică-ciorbă"? Ştii să tai gâtul unui porumbel şi să dai foc?

Pescuitorul de peşti-ferăstrău se prepară de iarnă.

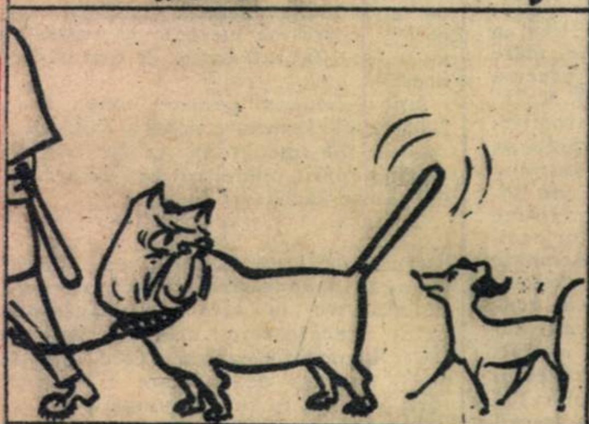

TAIFAS

— Şi atunci i-am spus, zic, lasă că tăiem noi ferul ăsta...

CAINELE POLIŢIST

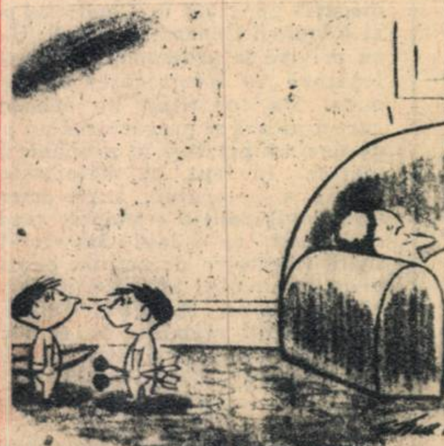

DRESORUL ABIL

— Du-te să incasezi majorarea pe care nu vrea să mi-o plătească

TRAGERE LA ŢINTĂ

— Dacă nimereşti în păr, atunci ai 50 de puncte, iar în chelie 100

— Nu ţi se pare că miroase a ars?

DISPARIŢIE MISTERIOASĂ

— Desigur că a avut temperatură mare...

CONCURSUL

— Am 42 grade şi trei zecimi. Te-am bătut!

AGENTUL INGENIOS

— Mulţumesc pentru ajutor. Pe ceaţa asta n'aş fi nimerit.